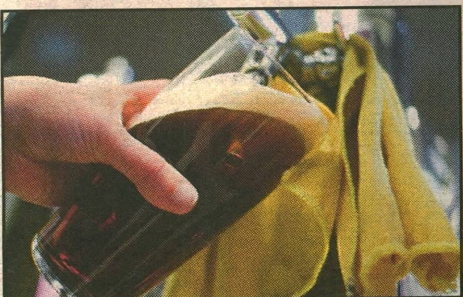
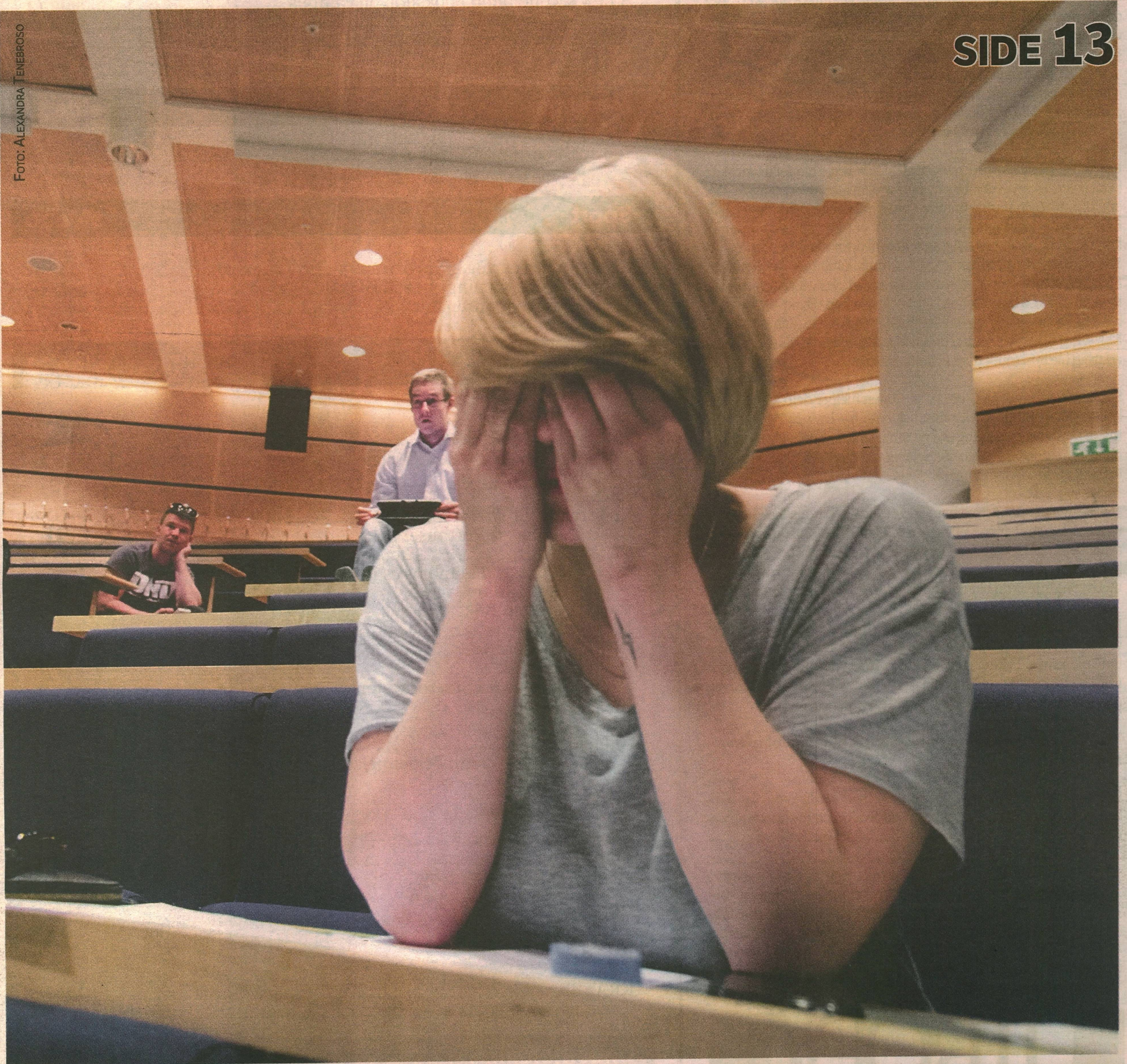

SLIK FUNGERER

STUDENTDEMOKRATIET

SIDE 13

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

DRIKKEKULTUR I NORGE OG PÅ CAMPUS: STOR STÅHEI FOR INGENTING?

SIDE 10-11

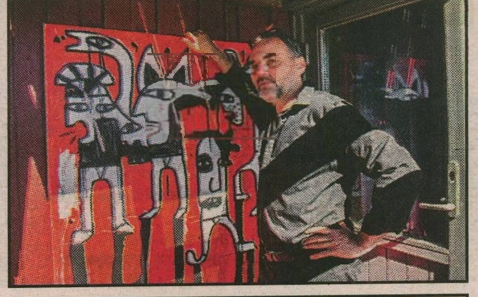
STUDENTER OM JOBB, VILJE OG LATSKAP: ER DE ENIGE I BORCH SIN UTTAELSE OM AT NORSKE UNGDOMMER HAR BLITT FOR KRAVSTORE?

SIDE 6-7

STORE SJAKK HAPPENINGS I TROMSØ STÅR TIL VENDE: TROMSØ BYGGER STORE FORVENTINGER FOR NESTE ÅRS SJAKK-OL.

SIDE 18

ARTI JULI PÅ SENJA: LES INTERVJUET MED KRÅKESLOTTSFORVALTER, GEORG Blichfeldt

SIDE 21

LEDER

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

Hvor mye koster innvandrere?

Det er masse snakk om innvandrere i media i det siste. Særlig (pseudo)økonomiske skildringer av hvor mye innvandrere koster. For meg er det en litt ufølsom måte å snakke om mennesker. Som om de ikke var til stede eller ikke kan norsk i det hele tatt. Jeg skriver «en» i stedet «vi» fordi jeg er selv en innvandrer. Jeg er ikke «den» slags innvandrer folk klager på allikevel. Nordmenn sier til meg «Nei, jeg mener ikke vestlige innvandrere. Dere fra Europa er nyttige». Jeg har også hørt «Polakker er nyttige». Av en eller annen grunn tror jeg ikke at de mente ansvarlige redaktører i studentavisser, men heller folk i byggebransjen.

For å komme tilbake til ikke-vestlige innvandrere ble det nevnt at de betaler ikke så mye i skatt og mange av dem lever av sosialhjelp. Det er gammelt nytt at innvandrere tjener mindre enn innfødte nordmenn. Det er også gammelt nytt at det er vanskeligere for dem å finne en godt betalt jobb. Jeg aner ikke hvorfor det ikke nevnes.

Jeg kjenner en palestinsk kvinne som ble utdannet lydtekniker. Hun jobbet med produksjon av film som del av utvekslingsprogram mellom Tromsø og Palestina i ett år. Så dro hun tilbake til hjemlandet sitt. I 2010 søkte hun om asyl med mannen sin, men i stedet for å bli sendt til en mer sentral plass i Norge der kunne hun utnytte sin erfaring ble hun sendt til ingenmannsland.

Språkkurs som innvandrere får av staten hjelper dem ikke så mye heller. På engelskkurs til mine bekjente fra Iran og Afghanistan måtte de skrive en setning om og om igjen på et par sider som trening. Jeg studerte pedagogikk selv og vet at en slik undervisningsteknikk ble forlatt for mange år siden.

Når det gjelder norskurs har jeg erfaring fra Trinn 3 Norsk for internasjonale studenter. Det var ikke så verst, men pensumet og noen av de lærerne forsøkte å undervise oss om demokratiet, ytringsfrihet osv., som om vi ikke visste noe om det. Det virker ikke veldig motiverende hvis du blir behandlet som et barn eller villmann.

Kanskje, i stedet for å klage på hvor mye innvandrere koster, kunne vi tenke litt på hvordan vi kan takle problemet. Å sende ikke-vestlige innvandrere tilbake er en god ide, for de som liker enkle løsninger. Kunne vi ikke tenke at tiltakene vi innførte ikke er tilstrekkelige og det er tid å satse på omvendning av integreringsarbeidet?

NB! Utopia forsetter å publisere på nett gjennom sommer. Følg med!

Denne utgaven er det siste jeg jobber som ansvarlig redaktør. Jobben i Utopia har for meg vært en spennende og utfordrende opplevelse, og jeg vil takke alle som har samarbeidet med meg.

PFU Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
KASIA MIKOLAJEWSKA
LAYOUT@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
THOMAS BUIKEMA
FJÆRTOFT
FOTO@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
SYLWIA SMIGIEL
SPORT@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG:**
NATALIA MAZUR
ANNONSE@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Nyheter

side 4

- Tromsø oppfordres til å gi studenter tak over hodet..... side 4
Intervjuet med Lånekassen..... side 6
Enquete om jobb, vilje og latskapside 7
Lasertag: Intervju med SiTø side 9
Hans Petter Kvaal kommenterer på saken om alkohol på studentparlamentsmøterside 10
Enquete om alkohol på campus.....side 10
Intervju med spesialist i russefeiring side 11
A new second hand bookshop on campusside 12
AU-valget: reportasjeside 13
AU-lederen Kine Johansen sender staffettpinnen videreside 14

Meninger

side 15

- Ida spalten: Hans Christian side 15

Sport

side 16

- Kampsport, yoga og psykisk trening i ett? Ja takk!.....side 16
Store sjakk happenings i Tromsø står til venteside 18
Hundre prosent adrenalinside 19

Kultur

side 20

- Boklansering: Kaffekunst..... side 20
Artig juli på Kråkeslottet.....side 21
Norge + Denmark = En Kjærlighetshistorie..... side 22

MUSIKK

- Kundraan and The Arctic Light side 22
Unge Talenter på Verthuset Skarven side 23
CD anmeldelser side 24

Orchestral Manouvres in the Dark

Pistol Annie

Stig van Eijk

Daft Punk

Los Coronas

Haust

Tromsø Kammerorkester

BOK

- Anmeldelse side 25
En ung mann bekjennelser om kjærlighet

FILM

- FilmSpam: Superman side 26
Anmeldelseside 27

The Great Gatsby

Fast and Furious 6

- VT spalten..... side 28

KUNST

- KRATER side 29
Kunst på campus side 29

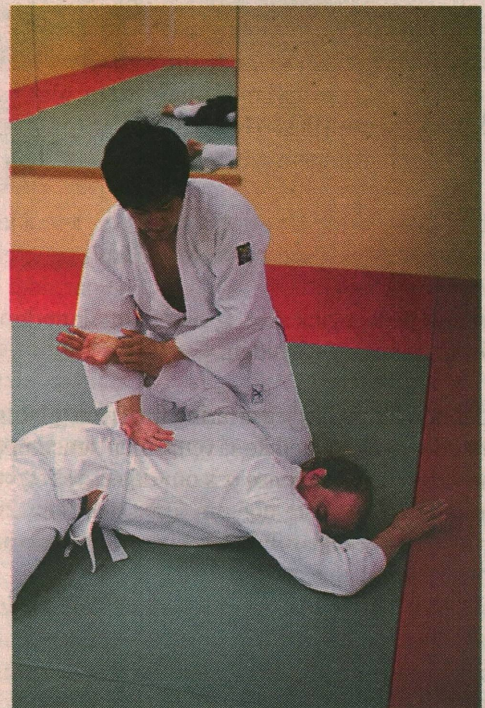
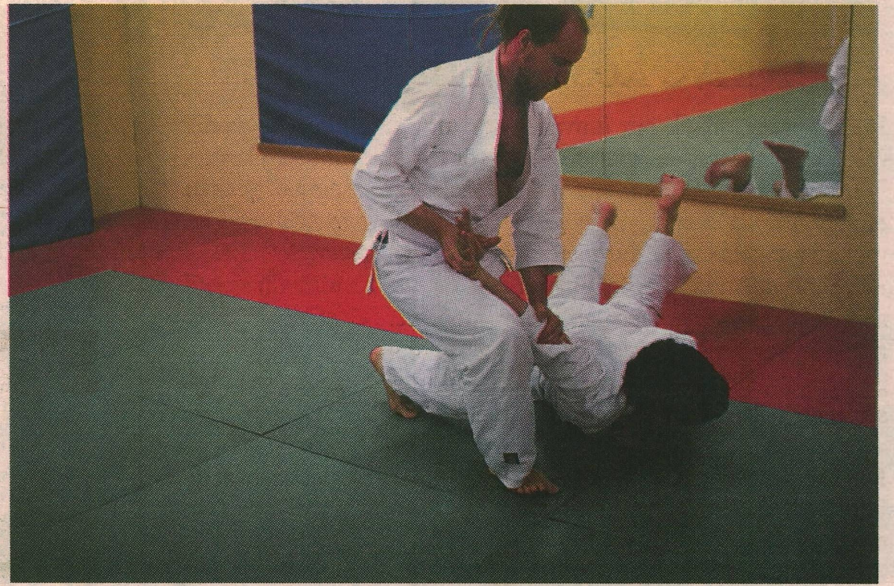
Underholdning

side 30

- Kjemien side 30
ISU recipe side 30
Back Page side 30

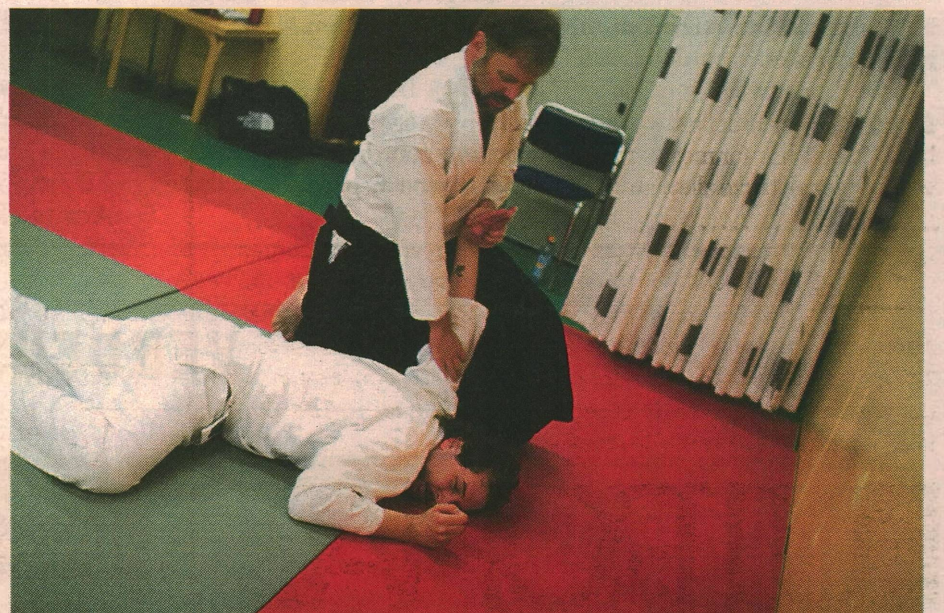
Finn flere artikler på nettet!
Les oss på utropia.no

Bildespesial: Aikido

AIKIDO ER EN JAPANSK KAMPSPORT HVOR MÅLET ER Å FORSVARE SEG SELV SAMTIDIG SOM MAN IKKE SKADER MOTSTANDEREN. MÅLET ER Å BRUKE MOTSTANDERENS ENERGI TIL Å KASTE MOTSTANDEREN ELLER LÅSE MOTSTANDEREN PÅ ULIKE MÅTER.

ALLE BILDER: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

Utropiafor

35 år siden

1978:

Utropia journalistene skriver om økt standarden på Øver Breivang snarest.

10 år siden

2003:

-Coca-cola påvirker Bush, mener Statsviter Stuart Robinson i et intervju med Trond Høibø.

Tromsø oppfordres til å gi studenter tak over hodet

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

Tromsø kommune, Universitetet i Tromsø, SITO og Arbeidsutvalget har påbegynt sin "Ungdommen nå til dags"-kampanje.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Kampanjen går ut på å rekruttere flere boligutleiende. Med tanke på fjorårets boligkrise og et nytt semester i vente, har universitetet, kommunen, samskipnaden og arbeidsutvalget slått hodene sammen for å komme med en løsning. Løsningen er å nå ut til så mange huseiere som mulig, og oppfordre dem til å leie ut et rom eller to for å hjelpe Tromsøstudentene.

Det er i denne omgangen direktøren for samskipnaden, Hans Petter Kvaal, som ble intervjuet angående denne saken.

Hvordan har dere tenkt å nå ut til folk? De som vil leie ut leier

allerede ut.

— Vi fikk dekning i avisene, det er laget annonser og vi skal ha flere intervjuer som promoterer kampanjen. Det er opprettet en gruppe på Facebook og vi har egen side under SITO's nettsider med opplysninger, sier direktøren.

Kvaal forklarer videre:

— Det kan hende at noen har et rom de egentlig ikke bruker, men ikke har tenkt på å leie det ut tidligere. Vi skal prøve å nå ut til denne gruppen.

Presser på Tromsø

Hva om folk føler seg presset av kampanjen, når de egentlig ikke vil leie ut?

— Da kan det hende at de blir positivt overrasket, om de får gode erfaringer av å leie ut og føler at de hjelper. Så hvis de føler seg presset, vil jeg si at det er bra.

Man kan snu det på hodet også, de kan bli negativt overrasket.

— Men da har de i alle fall leid ut og hjulpet. Vi har tillit til ungdommer, de er som alle andre folk. Det finnes noen dårlige eksempler og noen gode eksempler.

Kvaal tilføyer:

— Det finnes ofte mange sære voksne utleiende også, så det går egentlig begge veier.

Har dere tatt høyde for det? Får

utleiende og leietakere veiledning?

— Utleiere får tilrettelegging, hjelp til godkjenning av utleiearealet, hjelp med kontrakter og lignende. Informasjon og hjelp ligger på våre sider.

Har dere samarbeid med Jusshjelpa?

— Ja, vi har samarbeidet med utforming av kontrakter. De har også erfaring med henvendelser fra studenter med utleiertrøbbel. Noen som betaler inn depositum uten å få kvittering, og lignende saker.

Ligningen som ikke går opp

Boligkrisen i Tromsø har vært en aktuell problemstilling de

siste par årene, særlig synliggjort da fjorårets studenter måtte sove på den gamle brannstasjonen i starten av semesteret. Stadig flere søker seg inn på utdanning ved Universitetet i Tromsø, noe som sprenger boligbehovet i større grad. Hans Petter Kvaal påpeker at det har blitt 176 boliger flere fra i fjor, men behovet er fortsatt ikke helt dekket.

Hvorfor tar dere inn så mange studenter når dere vet at antall studentboliger ikke strekker til?

— Det kan jeg ikke svare på, det er nok UiT-ledelsen som bestemmer. Det jeg derimot kan si er at det bruker å gå seg til, det ordner seg for de aller fleste, avslutter Hans Petter Kvaal.

VERDENSTEATRET

K I N O

BROKEN

Se Tim Roth og stjerneskuddet Eloise Laurence i denne nådeløse og poetiske fortellingen om overgangen fra barn til voksen.

Vinner av publikumsprisen ved årets Kosmorama film festival i Trondheim.

Se www.verdensteatret.no for hele månedens program

FØLG OSS PÅ: [FACEBOOK](#) [TWITTER](#) [INSTAGRAM](#)

FÅ PENGENE RASKERE PÅ KONTO!

Nå kan du signere studielånet raskt og enkelt med **BankID** eller **Buypass**. Kryss av for elektronisk signering når du søker om studielån.

VINN REISEGAVEKORT

Alle som søker før 1. juli og velger elektronisk signering, er med i trekningen av reisegavekort til en verdi av 9 999 kroner.

Lånekassen

Les mer på
lanekassen.no/konkurranse

FOTO: MARIA ISABELLA MIKALSEN

Lånekassen og høy leie i Tromsø

Med vårssemestersavslutning, blir oppsikt tiltrukket av neste skoleår og de problemene det bringer med: få boliger, mange studenter, høye priser. Og lite lån.

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

Fredag den 24. intervjuet Utopia Siw Aannerud, regionleder for Lånekassen i Tromsø, angående klagen fra mange studenter som mener at støtten er for liten i forhold til leie de må betale per måned. Dette er særlig markert i Tromsø, der det offentlige må samarbeide med det private for at alle studentene skal få en plass å bo. Noen er også tvunget til å jobbe ved siden av, dette fører oppmerksomheten til et ganske delikat spørsmål: hvor «heltidig» er egentlig studie? Bør studentene klage eller ikke klage for å måtte jobbe litt ved siden av studie?

Mange studenter klager om at å leie privat i det nåværende markedet er altfor dyrt og krever dermed en høyere støtte fra lånekassen. Samtidig er universitetet tvunget til å forholde seg til privatmarked og kan ikke dekke hele spørsmålet med studentbo-

liger. Har Lånekassen noe å si om dette?

— Studiestøttesatsen er politisk bestemt og Lånekassen kan ikke mene så veldig mye om den. Dette er et spørsmål som må rettes til kunnskapsdepartementet.

Har dere virkelig ikke noe stemme i kapittelet? Kan dere ikke påvirke deres beslutninger?

— Lånekassen forvalter studiestøtteordningen og må forholde seg til de satsene som blir fastsatt.

Har dere overhørt noe fra departementet i forhold til en eventuell økning av støttet?

— Nei. Men jeg kan si at de har en jevnlig gjennomgang når det gjelder satser.

Så de har situasjonen under

kontroll?

— Ja, det mener jeg. Men jeg må nok presisere at sånne spørsmål må rettes til departementet.

Når det gjelder jobb for studenter: ofte er de som ikke får nok støtte tvunget til å jobbe ved siden av studiet, selv om dette ofte er heltids. Hva mener dere om dette?

— Jeg må igjen si at lånekassen er satt til å forvalte ordningen og har dessverre ikke noen formening om disse ting.

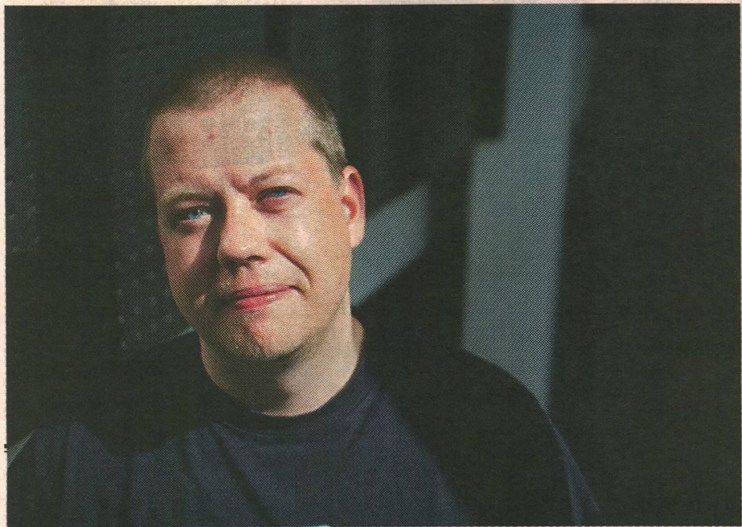
Hva burde studentene gjøre da?

— Studentorganisasjonene kan engasjere seg i slike spørsmål dersom de mener at studiestøtten er for lav. Utover dette har jeg ingen forslag til hva studentene bør gjøre.

Enquete om jobb, vilje og latskap

SpU-leder, Sandra Borch, har nylig uttalt seg om at unge er for kravstore og forventer at staten rydder opp for dem. Hun gjorde også sin stemme hørt da hun gikk ut med påstanden om at en butikkjobb ikke godt nok lenger. Hva er studentenes holdning til hennes utsagn? Er universitetsstudentene villig å ta en jobb som ikke er relatert til studiene deres, eller som ikke er så godt betalt? Et par studenter med forskjellig studiebakgrunn svarer på disse og andre spørsmål.

KRIS AMUNDSEN / FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

Kris Amundsen, 27 år. Han tar mastergrad i fredsstudier og sier at han valgte disse studiene fordi det er interessant og multidisciplinært.

- 1) En god lønn er viktig i og med at eg må betale tilbake studielån, men det er definitivt ikke det mest viktige.
- 2) Eg skal søke begge deler, det viktigste er å begynne å tjene penger når eg er ferdig med studiene.
- 3) Ja, Tromsø er ikke så veldig stort og de jobbene eg er interessert i er i Oslo og utlandet for det meste.
- 4) Støtten fra Lånekassen er grei, men at det finnes så dårlig studenttilbud gjør det mer vanskelig. Halvparten av lånet går direkte til et dårlig og altfor dyr studentbolig. Men når man må jobbe ved siden av, er det studiene det går ut

over. Eg kan ikke akkurat klage og si at eg må få mer penger, men når 6 av 10 ikke fullfører utdanningen i tide, er det åpenbart at det er noe som ikke stemmer.

5) Eg er delvis enig med det ho sier, men eg mener det er samfunnet generelt, ikke bare studentene som er kravstore. Å gi studenter noen ekstra hundrelapper i måneden, sånn at de ikke sliter så mye med å betale regningene og kan spise noe annet enn frossen pizza, er vel ganske rimelig. Og når så mange er tvunget til å finne bolig på privatmarkedet fordi tilbudet gjennom samskipnaden er så elendig, så tror eg det er ikke et så stort krav.

6) Eg jobbet veldig mye når eg tok bachelorgrad i USA. Da måtte eg betale for alt, samt studiene mine, og eg kan love at det å jobbe går ut over studiene.

Sandra Theres Håndler Andersen, 28 år. Hun studerer psykologi og sosialantropologi fordi: — Jeg er veldig interessert i hvordan mennesket fungerer mentalt og i interaksjon med andre mennesker.

- 1) Lønn er viktig fordi alt koster, men samtidig vil nok det at jeg trives og har en spennende jobb som jeg liker veie mye opp med tanke på lønnen. Men det er jo kjipt å måtte knipe med lommeboka hver måned. Men jeg ville aldri hatt en jobb som betalte godt dersom jeg ikke trivdes. Så noe som er sånn midt på treet kanskje, ok lønn og stor trivsel!

2) Jeg vil jo aller helst jobbe med noe relatert til studiene mine, men tenker ofte at det ikke er så mange jobber tilgjengelig, eller at jeg helst burde vært professor eller noe annet "stort". Men det er klart, jeg

vil forsøke å finne en jobb der jeg kan bruke de kunnskapene jeg har fått via studiet. Forsker er noe jeg kunne tenkt meg, eller gjøre feltarbeid osv. Men om det lar seg vanskelig gjøre så må jeg jo ta til takke med andre jobber så jeg får smør på brødiskiva.

3) Jeg ville nok ikke flyttet. Fordi kjærsten og det at jeg er veldig glad i familien min og har allerede vært mye ute å reist. Men å jobbe f.eks. 1 år i utlandet kunne vært noe, men ikke i mange år. Da blir savnet for stort.

4) Hmm... Godt spørsmål. Jeg mener vel kanskje at mange studenter er litt late og kunne strengt tatt hatt en liten ekstra jobb ved siden av studiene. Men samtidig blir jo alt bare dyrere og dyrere i Norge, så støtten er både viktig og gir en trygghet. Når alt annet justeres opp, må jo strengt tatt støt-

Marie Pernille Sivertsen, 26 år. Hun tar en bachelorgrad i politikk, økonomi og filosofi:

Det er spennende og jeg lider av en viss beslutningsvegring, og denne graden lar meg utsette valget om hva jeg skal spesialisere meg i.

1) Lønn er relevant, men ikke avgjørende. En jobb som er spennende og utfordrende trenger ikke å betale like mye som en kjedelig jobb på en arbeidsplass med dårlig arbeidsmiljø.

2) Fortrinnsvis vil jeg søke på jobber relatert til studiene mine, det er jo der jeg har interesse og kompetanse.

3) Ja, jeg er mer enn åpen for å flytte for den riktige jobben.

4) Nei, jeg er ikke spesielt fornøyd og skjønner ikke hvordan det er mulig å leve på 6700,-. En latterlig lav sum sammenliknet med de avsyndige leieprisene på det private boligmarkedet de fleste studenter må ut på fordi det ikke er nok studentboliger.

5) Tja. Jeg må vel si jeg har registrert en viss tendens til en slik holdning i samfunnet, men ikke nødvendigvis blant medstudenter. Borch setter ting veldig på spissen, og så vidt jeg så i kronikken hun skrev på NRK-ytring hadde hun ikke noe særlig datagrunnlag å vise til. Mange unge og studenter er veldig flinke og opptatt av å gjøre det bra, men det er lettere å klage enn å gi ros.

6) Ja, selvsagt. Men også jobber jeg har likt kjempegodt.

ten det også. Men som sagt, tror også at en del studenter lever litt for mye party-livet i helgene og kunne kanskje heller hatt godt av å jobbe litt i stedet.

5) Jeg vil vel si at jeg faktisk skjønner litt hva hun mener. Jeg tror det er "den yngre generasjonen", den som kommer etter meg, som er oppvokst med laptop, mobil og alt annet en kan tenkte seg der man får ukepengen uten å måtte gjøre noe for dem, da er det lett og blir kravstor.. men jeg tror ikke det gjelder alle. Mange tror jeg jobber hardt, men jeg tror også like mange liker å få uten å måtte gjøre så mye for det... Jeg tror kanskje mange studenter, og mange nordmenn, hadde hatt godt av å ta seg en tur til India eller Afrika.

6) Jeg hadde min første vaskejobb da jeg var 12 og den hadde jeg i 4-5 år. Jeg har jobbet som kassa-

STILTE SPØRSMÅL

- 1) Hvilken rolle spiller en god lønn for deg? (I en jobb som du får etter endte studier.)
- 2) Vil du bare søke en jobb som er relatert til dine studier? Hvis ikke, hvorfor?
- 3) Har du tenkt på å flytte fra en by/et land til annen/annet på grunnlag av en jobb?
- 4) Er du fornøyd med den støtten du får fra lånekassen? Eller synes du studenter burde få mer penger?
- 5) Hva syns du om uttalelsen til SpU-lederen Sandra Borch at "studentene har blitt for kravstore"? Borch er bekymret for de unges holdninger til samfunnet: "Den voldsomme velferden gjør ungdommen lat, kravstor og den skaper forventninger om at «systemet rydder opp.» Er du enig? Ser dere studentene slike holdninger?
- 6) Har du noen gang hatt en jobb som du ikke likte, men måtte gjøre på grunn av finansielle årsaker (i løpet av studiene)?

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Tor Olav Berg, 25 år. Han studerer kjemi fordi:

— Det er overalt rundt oss og gir en forståelse for hvordan verden fungerer.

1) For min del spiller lønn en liten rolle i forhold til at jeg finner meg en jobb jeg liker og vil jobbe med lenge.

2) Forhåpentligvis finner jeg en jobb som er relatert til utdanningen min siden det er der interessene mine er, men om så kan jeg søke på andre jobber som ikke er relaterte for å skaffe arbeidserfa-

ring.

3) Har tenkt over at det kan skje, men ikke vært aktuelt enda.

4) Jeg synes støtten fra lånekassen er for lite i forhold til utgiftene til bolig, hvertfall hvis man ikke jobber ved siden av studiene.

5) Jeg synes utsagnet trekker ned alle ungdommene og er en fortsettelse på at noen alltid har syntet at ungdom er late. Jeg tror ungdom er som de alltid har vært, de prøver å utdanne seg og få seg jobber og bidra til fremtiden.

6) Nei.

TOR OLAV BERG / FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

SANDRA ANDERSEN / FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

dame på Meny, badevakt i svømmehall, hjemmesykepleie, personlig assistent, lærer, bartender, treningsinstruktør, NLP coach og mer. Jeg kan vel ikke si at drømmejobben er å vaske liggesår og rumpe akkurat, eller sitte i kassa på Meny rundt juletider og få en

haug av frekke kommentarer kastet etter seg fordi ting mangler eller køen går for sakte. Men trenger man peng, så trenger man peng... Tror ingen har vondt av å jobbe litt slik, uansett for å kunne sette pris på andre og bedre jobber i fremtiden.

Laserkrig på campus

Studentparlamentet ønsker å sette klørne i lasertagutstyret fra Darklight, og styrke studentvelferden med litt vennlig ild.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Utdanningsansvarlig i AU, Håvar Uhre Halvorsen, mener at brukspotensialet i lasertag er stort:

— Det er ypperlig for teambuilding. Vi har mange organisasjoner og grupper på campus som vil kunne benytte seg

av dette. Tenk Faddergrupper!

Han forklarer:

— Planen er å anskaffe Darklight-utstyret, altså 16 vester og alt som hører til. Det vil koste oss rundt 80 000 – 110 000 kroner. Kanskje får vi

presset prisen ned gjennom forhandlinger.

Pengene vil komme fra semesteravgiftsfordelingen, altså studenter. Alt av pengefordeling blir drøftet og stemt over i parlamentet; Darklight vil bli en ny post som konkurrerer om ressurser.

Studentparlamentet gønner på

I referatet fra studentparlamentsmøtet den 15.05.13, ser anskaffelsen av lasertagutstyret til å falle i god jord, med 8 stemmer for og 4 mot. Studentparlamentet har vært i dialog med Darklight-eierne kontinuerlig, siden det ble kjent at tilbudet skulle legges ned.

— Dette er først og fremst et velferdstiltak, sier Halvorsen. Han tar foreløpig avstand fra kom-

mersielle aspekter ved tilbudet, altså folk uten universitetstilhørighet som ønsker å benytte seg av tilbudet.

— Utstyret kan leies ut av studenter og organisasjoner for symbolsk sum, som går til drift og nedbetaling. Neste er et stiftelsesmøte for Darklightforening.

En slik forening blir etablert som administrerende gruppe for drifting av lasertag. Foreningen vil fungere på samme måte som andre studentorganisasjoner, og være underlagt – og representert i – studentparlamentet.

Angrepsplan og logistikk

— For at dette blir gjennomført, forutsetter det at samskipnaden har lyst å drive velferd, sier Halvorsen.

Enkelte praktisk-tekniske og driftsmessige problemstil-

Det er ypperlig for teambuilding. Vi har mange organisasjoner og grupper på campus som vil kunne benytte seg av dette. Tenk Faddergrupper!

annonse

Våre blide og flinke Tannpleiere
Christina og Kristin ønsker deg velkommen

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 870,-
- Tannbleiking kr 3000,-
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 20% på disse prisene. Gjelder også på behandling utført av tannlege. Husk studentbevis.

Ring for time:

Tenner i sentrum

Tannlege Kjærstad AS

Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188

resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad

Tannpleiere Kristin Solvang og Christina Fredheim

EKSAMENSKLAR?

Vi har alt du trenger til eksamen!

- lovsamling og traktatsamling
- repetasjonshefter
- innleveringsfoldere
- oppgavesamlinger
- formelsamlinger
- Memobøker
- korrekturlakk
- gode penner

Husk å kjøpe:

- penner
- repetasjonshefte
- formelsamling
- løsnings
- sjokolade

AKADEMISK KVARTER

linger er med i bildet. Utstyret trenger vedlikehold, lading, lokaler og mulighet for WiFi-samband.

Halvorsen har tenkt på beligenheten:

— Vi har sett på å ha lasertag i solgården etter stengeting, med skillevegger og ladestasjon i nærheten et sted (auditoriene nedenfor kaffebaren – journ.anm). Andre alternativer er teorifagbygg 1, 2. etasje. Samtidig påpeker han at andre campusarealer, eksempelvis Lysgård på MH, også er egnet for lasertag. WiFi-sambandet vil gå enten på UiT-nett eller egen, ekstern ruter.

Lasertag i Tromsø er for øyeblikket et tilbud som er helt unikt for regionen. Hvis studentparlamentet får lagt beslag på Darklight-utstyret, vil dette gjøre Universitetet i Tromsø til den eneste leverandøren av dette tilbudet – foreløpig.

FOTO: FLICKR / TED KERWIN

SITO nøytral til laserkrig

Det er studentenes sak om de har lyst å leke med lasere, mener SITO-direktøren Hans Petter Kvaal.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

I forbindelse med studentparlamentets planer om innkjøp av lasertagutstyret etter nedleggelsen til Darklight, har SITO blitt kontaktet for innspill. SITO-direktøren Hans Petter Kvaal tok det på sparket, dersom forslaget ikke hadde nådd SITO's kretser enda.

— De driver jo med kampsport på universitetet, så hvis de har lyst å skyte på hverandre med laser..., mener Kvaal, og antyder at studentaktiviteter er studentdrevne. Han legger til:

— Jeg er jo en femti år gammel mann, det er ikke jeg som skal avgjøre studentaktiviteter, det er dere, studenter.

Kvaal er ikke fremmed for lasertag, SITO-direktøren har personlig prøvd det. Det understrekes likevel at direktøren og SITO har ingen preferanser

for eller mot forslaget. Et av argumentene har vært at lasertag kan være et verktøy for blant annet teambuilding. Til dette svarer SITO-direktøren:

— Det er sikkert artig å springe rundt og skyte på hverandre med laser, for de som vil. Han har imidlertid ikke hatt noen visjoner eller forestillinger om å inkludere laserskyting på styreseminarer eller lignende (inntil nå).

Stiller seg nøytral

— SITO har ingen planer om å etablere eller drive noe Darklight, så det må studenter finne ut av selv, sier Kvaal.

SITO har ansvar for pengeforvaltning, deriblant semesteravgiftsfordelingen som er et alternativ for finansiering av lasertagoppkjøp. Det er snakk om et beløp på rundt 80 000 – 110 000 kroner, som troligvis blir søkt om fra semesteravgiftsfordelingen som egen

investeringspost. Detaljene rundt dette er for øyeblikket ikke helt kartlagt.

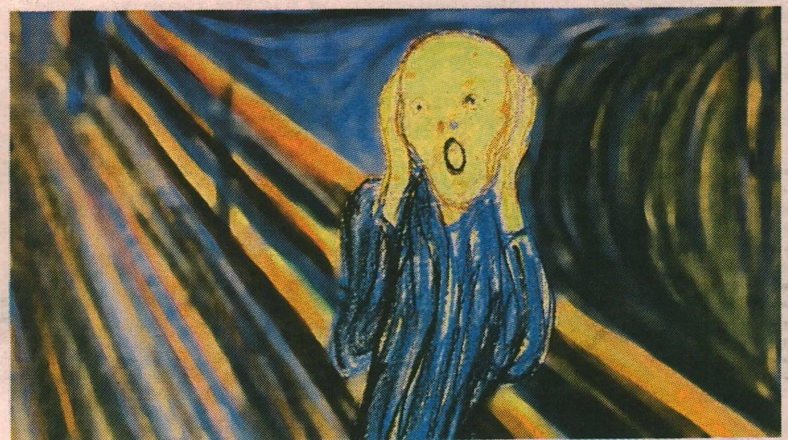
— De må se hvilke andre poster de vil ta de pengene fra, sier SITO-direktøren. I tillegg understreker han:

— De kan selv sagt søke om støtte, det er opp til dem.

Når det gjelder spørsmål om drifting og lignende, så har studentparlamentet allerede tenkt på å opprette en egen Darklightstiftelse. En foreløpig tanke er at en slik gruppe, på lik linje med andre utvalg og organisasjoner, skal ha ansvar for lasertag.

annonse

Hvorfor skrike alene?

Bruk heller stemmen din til å synges sammen med oss!

Vi har opptak :

14/8 21/8 28/8 04/9

Oppmøte kl 17.30 i Administrasjonsbygget

TROMSØ AKADEMISKE KVINNEKOR
Aliquantulus meliores sumus

Vel møtt !

Seriøs prinsipp-sak, men blåst ut av proporsjon

SITO-direktøren Hans Petter Kvaal deler perspektiv på saken om alkohol på studentparlamentsmøter, som nylig dukket opp i lokalavisen.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

— SITO har full tillit til studentparlamentet, men det anses som underlig å drikke før møter, sier Kvaal.

Direktøren mener at dette i større grad er en prinsipp-sak, da han ikke har noen forestillinger om at hele parlamentet blir beslutningsdyktig fordi noen har tatt seg en pils. Han antyder at dette er et spørsmål om seriositet.

Dette er ikke spesifikt for studentparlamentet, som han illustrerer videre:

— Jeg ville ikke godtatt om noen tok seg to halvlitere før et styremøte, sier Kvaal.

Blåst ut av proporsjoner

Studentparlamentet har selv kommentert i lokalavisen at de ikke kjenner seg igjen i fremstillingen av saken. Hans Petter Kvaal viser enighet i at saken

ble noe overdrevet:

— Det ble en stor sak ut av det, og det er egentlig spesielt at det kom i lokalavisen – det er jo først og fremst en studentsak og ikke en sak for befolkningen i Tromsø.

Hva studentparlamentet ved universitetet gjør, antas å være mer aktuelt for studenter og ansatte enn for lokalbefolkningen i Tromsø.

— Det er egentlig litt komisk.

Selv har parlamentet tidligere gitt uttrykk for at de er ferdig med saken og har lagt det bak seg.

Saken har fått følger og ble tatt seriøst, men det har ikke gått utover samarbeidet mellom SITO og studentparlamentet, i følge SITO:

— Vi har god dialog med parlamentet, sier direktøren.

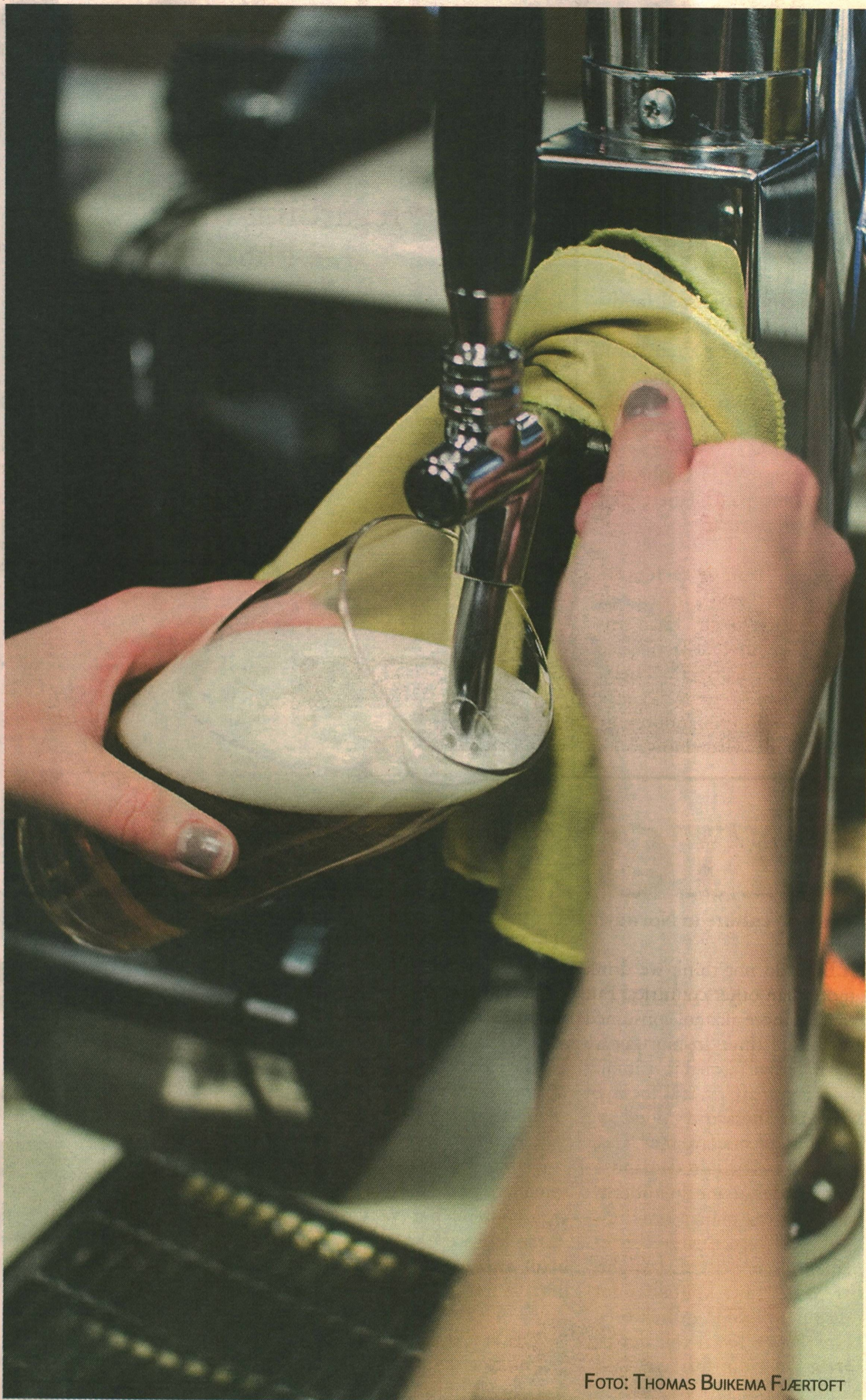

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJERTOFT

”Island og Norge ligger på bunnen i alkoholforbruk i Europa“

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Utopia har stilt et par spørsmål til Allan Sande, professor ved Fakultet for samfunnsvitenskap på Universitetet i Nordland, og som har doktorgrad i rusfeiring, hva han har å si angående drikkekultur i Norge.

U: Hvordan syns du at verden oppfatter norsk drikkekultur?

A.S.: Island og Norge ligger på

bunnen i alkoholforbruk i Europa. Det som kjennetegner norsk drikkekultur er rus for å bli full i helgene. Dette kan sees på som antistruktur til protestantismen og avholdsbevegelsen. Mest drikking blant ungdom i overgangsfasen til voksenlivet.

Tradisjonen med dagens rusfeiring startet i 1905. Før dette var konfirmasjonen det viktigste overgangsritualet.

U: Hvordan er den norske drikkekulturen påvirket av statlige restriksjoner angående alkoholforbruk? Driker Nordmenn mer eller mindre på grunn av det?

A.S.: Det er som sagt Norge og Island som har lavest forbruk av alkohol av den europeiske befolkningen. Dette henger sammen med sterk avholdsbevegelse på 1800-tallet og 1900-tallet. Helt

fram til 1960 hadde avholdsbevegelsen flertall på Stortinget.

I to folkeavstemninger på 1900-tallet gikk folket inn for totalavhold og innføring av vinmonopolordningen i 1926. Sterk velferdspolitik og alkoholpolitikk virker på det totale forbruket på grunn av stor folkelig oppslutning av en restriktiv linje.

U: Å gå ut på (eller: dra til) byen

for å feste veldig sent på kvelden er uvanlig for resten av verden. Hvordan kan dette fenomenet typisk for det norske samfunnet forklare?

A.S.: Dette har med lange lysetetter å gjøre. Lukningsreglene vedtas av kommunene. Den samme kulturen er nå på veg inn i alle europeiske land.

U: Takk for intervjuet.

”Drinking alcohol on campus is OK.”

Students agree that alcohol consumption on campus is harmless as long as those who make important decisions are not drunk. Utopia visited the bar at the university to ask a couple of questions regarding the drinking culture on campus and in Norway. Here are the results.

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Christian Aasen

U: How do you perceive the drinking culture in Norway?

C.A.: Some people maybe think that it is almost like in Germany – which means drinking a lot of beer – but in reality it depends mostly on where you are. I come from the south of Norway where you drink and people get kind of angry and they keep to themselves. But up here they are a lot more friendly so even if you drink and take a couple of beers you can

talk to everyone and everybody is happy.

U: Do you think that the students coming to the bar on campus are coming here just for social drinking?

C.A.: Yes, not more than that. For example we are just reading for the finals and we have one of the big exams tomorrow. So we just try to relax and to talk about what we know. Nothing like getting drunk. It is just the good times and taking a burger

– there is a lot of good food here compare to the other facilities.

U: Do you even hear people complaining that alcohol is sold on campus?

C.A.: I have not heard any direct criticism of it. Right now it is going pretty well. There have been no drunk-fights, no negative happenings whatsoever. So it is surely well accepted right now. But I am pretty sure it will all turn if something negative happens.

Ascar Bjørn

U: How do you perceive the drinking culture in Norway?

A.B.: I do not think we drink more than other countries. But there is more alcohol consumed in shorter time. In Norway we have “flatfyll” (starting drinking on a friday after work, then not stopping until the middle (or evening) of saturday, or as late as the work schedule demands – journ.anm.) that I do not think

is so usual in other countries.

U: Should it be allowed to consume alcohol at the university? Could it by any means be dangerous?

A.B.: I did not hear any criticism. And of course it can be dangerous. But everybody on the campus are adults in terms of law so they should be allowed to drink.

ALLE BILDER: CAMERON THOMPSON

Hilje Stormo

U: Do you think that the students coming to the bar on campus are coming here just for social drinking?

H.S.: They definitely come to drink here just to relax. At least that is why I come here. Unless it is late on Friday then maybe we come here to have vorspiel before we go out. But normally on weekdays we just come here for a short while to relax before we get back to study.

U: Do you think it can be dangerous to sell alcohol on campus? In the sense that people can be light-headed at the important meetings, or during exams?

H.S.: I do not think it is dangerous at all. The students are adults and they should at least know how to control their drinking. But if you think about the Studentparliament and that they should be drinking – I do

not think it is a good idea at all. They should not be affected by alcohol whatsoever when they make the decisions.

U: How do you perceive the drinking culture in Norway?

H.S.: I think if you compare it to the drinking culture with the rest of the world, the Norwegians drink more on the weekend. And when we drink, we generally drink more.

annonse

Den Norske Kirke

Studentprestene
University Chaplains

Tor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023

<http://uit.no/studentprest>

Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193

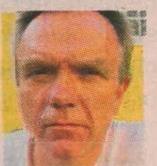

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

THE “MUNIN RIKE” - a new second hand bookshop on campus

One year ago within the Student parliament, an idea arose to open a used bookshop on the university campus. It would be “a place where people can buy used books or give their own old books to the shop in order to sell them for a little profit”.

FACTS

Under the name of Munins Rike, the Kingdom of Munin (Old Norse for “Memory” or “Mind”), the “bruktbutikk” project would be able:

- to improve the current second hand books sale and purchasing methods, usually managed through billboards or other external websites
- to provide a brand new service at the University; and even to let people be physically closer to the student organizations headquarters while passing there to reach the bookshop. “Basically it is a win – win project, and if we find the right people to manage the book shop, it will be open in time for the beginning of the Autumn Semester.”

More information will be provided in Studentsamfunnet.

SARA LUPINI
SARALUPINI@GMAIL.COM

Håvar Uhre Halvorsen, deputy of the Student parliament, has been one of the students in charge of supporting the initial steps of the project’s planning and development, in order to pave the way for whoever is going to take the lead of the project from now until it becomes a reality.

The project consists of basically providing a new service for all the students at UiT. Furthermore, the book shop will create a second hand market for the books still in use in different faculties or abandoned in the lockers, saving them from being burned.

Halvorsen told us that the obstacles faced by the project finally seem to have been overcome.

— The initial plan was to have a book shop ready for the spring semester start of 2013, but there have been delays. At the moment, we have found a possible location, and we have the money ready for this book shop. We are basically looking for two students. I think it could be difficult to finish this for one person alone, but we are open for that option as well.

Halvorsen adds that these people should be ready to work independently and be a little stubborn in their pursuit to finish the project.

People, space, and money: ingredients for a project start-up

The core issues, in fact, were related to the location and the human and financial resources to be designated for the project. On the organizational side of things the responsibility of the project has been transferred to Studentsamfunnet i Tromsø (The Student Society of Tromsø).

Staff

Studentsamfunnet is looking for passionate people interested in carrying on the project on a flexible base for the next year. They will be autonomous in taking decision related to the book shop according to the available budget. They will be in charge of the project implementation: from the collection of the material belonging to private people or faculties, to the cataloguing, selling, and advertising campaigns needed to promote the service.

Location

The Student parliament is aware that most organizations have offices in close proximity to each other, and therefore, are interested in reallocating existing space near storage areas for student activities. The available spaces have been in-

vestigated, and the round meeting room in the Teorifagbygget 2, just at the end of the corridor hosting the student organization offices, has been selected as the right place for the new bookshop.

Funding

The Student parliament allocated 50,000 kroner to finance the used book project for the period of one year in order to cover the entire amount of planned expenses, including the wages of the shop’s future staff. An important premise is that the project aim is to become financially self-sustainable. Future funding from the Student parliament does not seem to be available for the project, so the hope is that the book shop will succeed in attracting students, and becoming a self-financing stable market for second hand books.

Work in progress to be ready for the next semester

Halvorsen has highlighted the fact that the used book shop project is ongoing. It has already evolved from the initial draft, and it is going to be improved further, since the work is still in progress. The person who is going to be responsible for this project will be also able to stamp his personal mark on it.

AU-valg: Vi har en Moderat høst i vente.

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

Det nye Arbeidsutvalget har blitt konstituert, etter timesvis med politisk sirkus og mystiske forekomster.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Det var på auditorium 1, under Solplassen, det konstituerende møtet tok sted. Auditoriet, beregnet på rundt 300+ sitteplasser, ble invadert av 30+ engasjerte studenter. Kommunikasjonskanaler med Finnmark ble rigget opp på storretet, ved hjelp av et vevkamera og en mikrofon.

I innkallingspapirene ble møtet optimistisk beregnet til å ta rundt to timer, siden "bryllupet" mellom Tromsø og Finnmark skulle feires med grillmat klokken 1900. I virkeligheten tok møtet rundt fire timer, med en kjapp pause på to minutt bevilget av ordstyreren. Studentpolitikere og ordstyreren forholdt seg tålmodig i auditoriet til valgets ende, upåvirket av grillmaten utenfor. Finnmarksrepresentantene satt også lojalt klistret til skjermen.

Det nye Arbeidsutvalget

Det nyalgte AU består av fem stillinger, kontra tidligere AU hvor nestlederen også var fag- og forskningsansvarlig. Disse har overtatt for Kine Johansen (Libe-

ral Liste), Håvar Uhre Halvorsen (SSL), Bernhard Siebert (Liberal Liste) og Lene Sedolsen (Uavhengig):

Leder: Som nyalgt leder for det nye arbeidsutvalget, uten motkandidater, kommer Marianne Haukland (Moderat Liste) til å fronte studentparlamentet i den kommende perioden. Haukland har stilt til valg av AU tidligere.

Nestleder: Daniel Hermansen (Moderat Liste), valgt inn som AU-medlem og nestleder, til tross for ikke å ha blitt valgt inn i studentparlamentet først. Noen av sakene Hermansen ønsker å jobbe med er blant annet tilbud om førstehjelpskurs for studenter, og hvordan Finnmark, ISU og studenter generelt "kan hjelpe ham å hjelpe dem".

AU medlem 1: Markus Halfan Akselbo Johansen (Moderat Liste) ble valgt inn som den nye fag- og forskningsansvarlig.

AU medlem 2: Valgt inn i AU som internasjonalt ansvarlig, Oda Berntzen (Liberal Liste) har vært

en del på utveksling i blant annet Russland, og vil fremme bedre integrering av internasjonale studenter og deres behov.

AU medlem 3: Steffen Eriksen Haneboe (Finnmarkslisten) ble valgt inn som siste medlem og velferdsansvarlig, og er den første og eneste representanten for Finnmark i AU ved Det Arktiske Universitet for øyeblikket.

Etter fusjonen med Finnmark på flere organisatoriske plan, vil et nytt samlet regelverk gjelde for begge institusjonene med tilhørighet til Det Arktiske Universitet. (Også kjent som "Universitetet av det Arktiske Råd" og "Universitetet ut i naturen" i følge ordstyreren Christian Nilsen. – journ.anm.)

Paranormal valgaktivitet

De første valgene foregikk uten en funksjonell kontrollkomité til stede. Egen kontrollkomité ble opprettet for valget, men fanget ikke opp at nyalgt nestleder var uvalgbar. Som 6.vara på listen, måtte Daniel Hermansen ifølge

reglementet først ha blitt valgt inn i Studentparlamentet, før han så kunne velges inn i AU. Han valgte deretter å tre ut fra sin posisjon i parlamentet, på lik linje med nyalgte leder, på samme grunnlaget som gjorde han uvalgbar.

Bortsett fra små tekniske utfordringer i konkordansen med Finnmark, var det flere utfordrende fortolkninger av reglementene under valget. Saksopplysninger på tvers av hverandre og misforståelser gikk tematisk igjen. På et tidspunkt kom ordstyreren Christian Nilsen og den nyalgte lederen Marianne Haukland i en verbal uenighet om "frie fortolkninger" av regelverket. Tonen virket noe tilspisset og ansent, og argumentasjonen virket selvmotstridende (etter fri fortolkning – journ.anm).

Det var i beste fall mystisk at ett og samme valg måtte gjennomføres opptil tre-fire ganger fordi antall stemmeberettigede nektet å gå overens med antall leverte stemmelapper. Andre utfordringer var påskrevne navn for kandidater som ikke stilte til valg det

skulle stemmes over. Antall stemmelapper ble omsider løst ved å la alle stemmeberettigede gå opp til valgkomiteen og levere deres stemmelapper personlig. Påskrevne ikke-eksisterende kandidater ble løst ved oppfordring om å kontrollere begge sidene av stemmelappene før skriving.

Studentparlamentet valgte å gå ut over sitt mandat i starten av møtet, og se bort fra egne reglementer ved å innvilge stemmerett til en ikke godkjent vararepresentant fra Det Juridiske Fakultet. Dette etter regelverket i fjor ble endret spesifikt med tanke på å forhindre slike hendelser.

På et annet tidspunkt uttrykte ordstyreren Nilsen ovenfor forsamlingen at han kommer til å behandle dem som en barnehage, grunnet deres oppførsel. Noen av de allerede innvalgte kandidatene fikk også irettesettende bemerkninger av Nilsen om mangel på solidaritet, fordi de spiste grillmat i auditoriet der resten av forsamlingen var fastlimt. Til tross for hendelsesforløpet og frustrasjonen ble valget gjennomført.

AU (FRA VENSTRE): BERNHARD SIEBERT, LENE SEDOLFSSEN, KINE JOHANSEN OG HÅVAR HALVORSEN. ORGANISASJONSKONSULENTENE, BENTE EVJEN SCHØNNING OG LINDA CATRINE STENVOLD, SOM ER EN VIKTIG DEL AV TEAMET, MANGLER PÅ BILDET.

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

AU-lederen Kine Johansen sender staffettpinnen videre

— Ikke alle studenter vet at vi er fire studenter som arbeider på heltid for deres interesser.

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Det mener Johansen i intervjuet der hun oppsummerer det hektiske året som det gamle Arbeidsutvalget (AU) har hatt. Nye AU-medlemmer har blitt valgt i forrige uke og skal styre studentdemokratiet fra høsten 2013 av. Vi brukte anledningen for å spørre Johansen om hvilken retning det neste AU skulle gå.

Utfordringer

Nyvalgte AU-medlemmer begynte sin jobb i høst 2012. Det var en dårlig studiestart for mange studenter. Takket være en stor boligkrise ble mange av dem hjemløse. Johansen mener at det å ordne med bolig til alle studenter ved semesterstart var den første og største utfordringen. AU har imidlertid klart å komme med midlertidige løsninger og skaffet studentene tak over hodet på den gamle Brannstasjonen. Litt senere feiret også UiT åpning av den nye Brakkebygrenda i nærheten av campus.

En annen stor utfordring var å skape engasjement rundt studentdemokratiet. Hun påpeker at folk må vite om AU og hva de driver med slik at de bruker denne kanalen til å ta innflytelse over egen studiehverdag.

— Vi har ikke all verden til oppslutning i valget, og jeg tror ikke at alle studentene vet at vi er fire studenter som arbeider på heltid for deres interesser.

Hun fortsetter:

— Vi har fått en del medieoppmærksomhet dette året og håper at vi når ut til flere på den måten.

Prosjekter som lyktes

Fusjonen med Høgskolen i Finnmark, samarbeidet med studentparlamentet der og universitetsstyrerepresentantene var også en stor suksess.

— I vår var Studentparlamentet i Finnmark med Studentparlamentet i Tromsø fusjonert, og skiftet navn til Studentparlamentet ved Universitetet i Tromsø – Norges arktiske Universitet.

Verdensdagen for psykiske helse

— Vi markerte Verdensdagen for psykisk helse og delte ut informasjon til studentene i høst. Det er bedre rutiner for involvering og kontakt med studentutvalgene nå enn da vi startet, også her har universitetsstyrerepresentantene vært gode støttespillere.

Studentdemokrati i Hviterussland

— AU har holdt skoloring om studentdemokrati i Hviterussland og deltatt i oppstarten av studentorganisasjon der, og vi har avholdt et internasjonalt symposium om studentengasjement her i Tromsø. Dette arbeidet har Bernhard Siebert (Liberal liste) vært drivkraft for.

Mer penger for studentorganisasjonene

— Lene Sedolfsen (uavhengig) har mast og argumentert for mer penger til studentorganisasjonene, og dette semesteret økte semesteravgiftsmidlene fra samskipnaden med 200.000 som går rett til studentaktivitet.

Pilotprosjekter

— Det er flere pilotprosjekter som omhandler digitalisering av undervisning og eksamen som pågår nå og som Håvar Halvorsen (SSL) har vært involvert i, forklarer Johansen. AU samarbeidet også med byråd som hjalp studentene å finne midlertidige bosteder - en idretts-hall og den nedlagte Brannstasjonen.

— Det er vi veldig glade for. Jeg har også deltatt i arbeidet med Tromsø kommunes Vertsbymelding, som i seg selv er et signal om at de er opptatt av Tromsø som studentby og innholdet er klagjørende om kommunens ansvar og handlingsrom.

Arbeidsutvalget har snakket til fylkes- og kommunepolitikere for å få dem til å støtte nye Driv og Kraft 2. Kraft ble prioritert av byrådet i tippemiddelfordelingen og Driv er lovet penger fra fylkeskommunen.

— Studentparlamentet har vedtatt å øke semesteravgiften for å støtte disse prosjektene, så forhåpentligvis har vi snart både et større studenthus og –treningssenter.

Viktige oppgaver for etterfølgere

Johansen håper at samarbeidet med Hviterussland og fokus på internasjonalt samarbeid vil videreføres.

— Studenter her har alle muligheter til å påvirke sin studiehverdag, jeg synes at vi bør dele våre erfaringer og støtter opp om studenter som kjemper for sin rett til å forme eget studie og sin egen fremtid. Hun fortsetter:

— Videre har våre etterfølgere en stor oppgave når det gjelder å bygge opp et godt studentdemokrati på flere campus. Dette krever et videre fokus på digitalisering og fleksibel utdanning, som vi også tok opp i arbeidet med fusjonsplattformen.

Prosjektene som ikke lyktes

Selv Johansen og Studentparlamentets miljøkomité har arbeidet for å få til en fornybar dag, som skal vise frem karrieremulighetene innenfor fornybar energi.

— Dessverre så har jeg vært en del syk, så vi så oss nødt til å utsette arrangementet og det var kjedelig.

Johansen og Sedolfsen skulle gjerne fått tid til å arbeide mer for studenter med barn:

— Men det var vanskelig å komme i kontakt med denne travle gruppen og ble ikke tid til det. Jeg har imidlertid holdt et innlegg om dette på Venstres landsmøte i vår, hvor Norges Liberale Studentforening fikk gjennomslag for 12 måneders studiestøtte for studentforeldre og Lene har frontet den samme saken i Norsk Tjenestemannslag (NTL) og vunnet igjen.

Feature

Hans Christian

IDA BING

Hans Christian hadde lenge tenkt på "naving" som en pestbefengt folkesykdom med lav smittetærskel. Han kunne gå hjem fra universitet om kveldene og tenke: "Naver, naver..., han er naver," se seg over skulderen og hviske "...naver", så lavt at ingen kunne høre han. Hans Christian gikk ekstra fort i seilerskoene sine og registrerte tykke damer med tynne katter, sigende og rødsprengte i en fluktstol, med siggen dampende i høyre hånd. Han kastet små blikk på mennene i allværsjakker fra tidlig 80-tall og med lange, ujevne skjeggstubber. De blå øynene hans glimmet intenst og registrerte menneskeskikkelser bak falmrede gardiner og avskiltede biler. Navere! Han trakk dunjakka tettere om seg og senket skulderne. Var han ikke en meter høyere enn disse naverne? Berodde ikke hans hverdag på hardt arbeid og ren muskellkraft, med få avstikkere og en disiplin som de fleste lengtet etter i sjalusiens drøm? Jo, han var et overmenneske. Ting gikk hans vei – knapt et halvår inn i studielivet var Hans Christian svært optimistisk.

Hans Christian og kompisene diskuterte ofte problematiseringen rundt NAV i dagens Norge over et par pils. Eller en Rijoha Reserva årgangsvin fra Spania. Helst det. Givning var den av gutta som tydeligst var mest opprørt over debatten; "Men faen assa! Faen! Kan ikke de snylterne bare stå på litt, a! Hæ? Individet har selv et ansvar for å komme seg ut i jobb, ass!" og liknende fraser brølte han over en lav sko, tett etterfulgt av en generell "Skål for Sandra!", gjerne etter initiativ fra jusstudenten Alfred Hansen. Alfred Hansen var den eldste av gutta, femogtyve, og hadde åpenhjertig fortalt om sine foregående år. Han hadde droppet ut av videregående og slitt med å bli kvitt en FIFA-spilleavhengighet. Han hadde mistet vennene sine, kjæresten, og holdt seg ellers til et lite knippe mennesker som han daglig traff på Seven Eleven når han skulle kjøpe snus. Guttorm var den første som hadde gispet da Alfred fortalte om sin historie. "Men så kom jeg meg opp av dritten. Jeg kunne ha..." – Alfred tok alltid en kunstpause – "...vært en naver." Historien var en slager på vorspill, særlig med jenter i rommet, og gutta frydet seg over frykten som spredte seg i gummiantsiktene. Stina, dama til Nikolai, hadde en venninne fra barndomstraktene som var naver.

"To unger og en kis som kjører traktor! Herregud", sa hun alltid og ristet oppgitt på hodet. Nikolai fikk alltid en smerte i mellomgulvet når Stina snakket om barndomsvennina, og sverget på at han skulle overtale Stina til å bruke kondom heretter, til tross for at hun gikk på p-piller.

Hans Christian kunne ikke forstå hvordan noen ønsket å nave. At de ikke gadd å gjøre en forskjell, kjempe for sin egen utdannelse og legge til rette for et godt liv... Selv kom han fra en prestisjetung familie hvor økonomien var god, og hvor det til stadighet florerte av formaninger fra faren. Ansvar, respekt og hardt arbeid var ord Hans Christian tok i sin munn allerede som liten guttunge. De siste måneders diskusjon rundt naving blant norsk ungdom, sterkt preget av en frittalende Sandra Borch, hadde klistret seg fast i Hans Christians hjerne som gammel, uttygget Hubba-Bubba. Han kunne ikke kvitte seg med tanken. Skål for Sandra, hvisket han lett til sitt eget speilbilde når han kom hjem full fra byen.

Han tenkte sjeldent over det, den unge folen, men Hans Christian

brukte mye penger. Ofte. Han lagde ikke matpakker eller frøs ned middagsrester. Han brukte penger på snus, alkohol og dyre joggesko, som han strengt tatt

Men faen assa! Faen! Kan ikke de snylterne bare stå på litt, a! Hæ? Individet har selv et ansvar for å komme seg ut i jobb, ass!

ikke behøvde. Hvis man registrerte Hans Christians forbruk gjennom en hel uke, ville man fordømt den gutten sønder og sammen. Han bodde riktig nok i en studentbolig, men prisene der var langt høyere enn gjennomsnittet. Og han traff alltid på bommerter; hvorfor brukte han penger på fernet? Hvorfor surfet han på 3G? Hvorfor så han i det hele tatt på TV? Det var så mange spørsmål Hans Christian burde ha stilt seg selv. Men han lot være...

Jeg sitter og hviler på hele hans hemmelighet. Historien om hans fall er i min besittelse, for han er ute av stand til å kunne berette selv. Hans Christian måtte, som vi forstår av historien, skaffe seg en jobb til å dekke alle sine utgifter. Han hadde også en voksende

gjeld, både penger han hadde lånt av faren (som faren hadde vært så vennlig å legge renter til), samt en mastercard-regning som grenset til inkasso. Og det er heller ikke til å legge under en stol at han hadde et utall ubetalte småbeløp som han skyldte venner og bekjente. Hans Christian, da... Å opparbeide seg slike uvaner? Ja, det er faktisk så lett. Bare at ved Hans Christian har vi et eksempel på et særdeles ille tilfelle; han måtte opprettholde et visst bilde av seg selv. Bildet hadde for lengst blitt tagget på av amatørtaggere som overrøste det sine initialer, men Hans Christian tviholdt på det. På det tidspunktet da han omtrent vasset i gjeldsbrev, ubetalte husleier og var så stresset at skuldrene var sydd fast i ørene hans, bestemte han seg for å søke en jobb. I takt med sin gryende frykt for egen økonomi utviklet han søvnevansker og konsentrasjonsevner. Studiene krevde sitt, men Hans Christian manglet energi og motivasjon til å sitte på lesestolen. Han satt hjemme og så på TV mens han funderte på hvilke jobber som kunne passe for han. Noe innenfor shipping kanskje? Meglerbransjen? Personlig trener, da kunne man vel tjene godt?

I løpet av to måneder hadde

Hans Christian begynt å utvikle et alvorlig utslett på høyre side av overkroppen. Stress, forklarte legen, som krevde 250 kroner for konsultasjonen. Hans Christians røde øyne hadde blitt fulle av vann, og han krympet seg der han satt. Moren var i utlandet på forretningsreiser, faren turte han ikke å kontakte, og gutta visste ikke noe om hans situasjon. De hadde sluttet å like alt han foretok seg på Instagram, og i det siste hadde det stoppet å renne inn meldinger på fredag ettermiddag. Han satt for det meste alene og drakk. I forrige uke hadde han fått avslag på fire jobbsøknader, og den ledige stilingen på Rimi smilte vennlig til han. Men Hans Christian var fortsatt blind for sin egen elendighet og ringte aldri nummeret, som han faktisk husket utenat nå. Han hadde ikke satt sin fot på lesesalen på over fire måneder, og hadde ignorert de tre siste mailene fra foreleseren om at hans evne til å fullføre studiet denne våren stod i fare.

Våren 2013 ble Hans Christian en naver, og utviklet alvorlige helseproblemer skapt hovedsakelig av stress. Alfred Hansen tok samme vår kontakt med sin venn, etter at han og resten av kameratgjengen hadde tatt totalt avstand i en lengre periode. Familien til Hans Christian ønsket ikke å støtte han økonomisk.

FOTO: PRESSE

Kampsport, yoga og psykisk i ett? Ja takk!

Reimeikan er Tromsøs aikidoklubb, forøvrig Norges eldste, lokalisert på bomberommet på andre siden av Lille-Kantina. Utropia møtte Mai-Eli Johansen, en av klubbens hovedansvarlige, for en prat om hva egentlig sporten går ut på og andre praktiske

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Utropia: Først og fremst, hva er aikido?

Mai-Eli Johansen: Aikido er en moderne japansk kampsport grunnlagt av Morihei Ueshiba (1883-1959), også kalt Ōsensei (Ærede lærer), på 60-tallet. Det er ikke en tradisjonell kampsport, siden den tar elementer fra andre japanske kampsporter som jujitsu og judo, og har i tillegg trening som omhandler sverdteknikker. Aikido går ut på å bruke krafta i motstanderens angrep om til sitt eget forsvar i form av kaste- og låseteknikker. Aikido har dessuten en filosofisk side ved seg, med hensikten (som forøvrig var et viktig mål for Ōsensei) å skape harmoni i kropp og sjel. Det handler altså om å skape en balanse mellom det fysiske og psykiske.

U: Hvordan startet klubben her i Tromsø?

M.E.J.: Det var Birger Sørensen som startet det hele. Han trente egentlig judo, og dro over til London på 70-tallet for å fortsette der. Under oppholdet ble han introdusert for aikido og fikk derimot mer sansen for det og bestemte seg for å begynne en klubb i Tromsø. Jeg har hørt det var mye eksperimentering og prøvelser i startfasen, men i dag går jo det meste på skinner, med egen dojo her på UiT og et flott opplegg for både studenter og andre ivrige.

U: Hvem passer aikido for?

M.E.J.: Hehe, det er noe med kampsporten som tiltrekker finnmarkværingene. Men i all seriøsitet så passer aikido for den som har tålmodighet. Øvelsene vi gjør blir repetert til man blir blå, så liker man ikke å jobbe intensivt med å perfektionere ørsmå bevegelser er aikido en vanskelig vei

å gå.

U: Når kan man melde seg på?

M.E.J.: Vi har nybegynneropptak ved semesterstart på høsten, så i august er det bare å komme på oppvisningstimen. Vi har dessverre ingen stand på student-expo, siden våre høyere graderte medlemmer ikke lenger er studenter, så det kræsjer litt med jobb osv. Vi har derimot også noen som begynner etter jul, men da gjelder det å stå på siden de fleste allerede har gradert

seg en grad og man forventes å kunne lære fort.

U: Kan du si litt om hvordan treningene foregår?

M.E.J.: Treningene består tradisjonelt av en lang oppvarming som inkluderer tøying, yoga-øvelser, qigong (pusteteknikker for å styrke den indre qi'en), etterfulgt av teknikktraining. Man får altså en blanding av fysisk utholdenhet og psykisk avslapning. Aikido går mye på å kunne roe ned og øke tempoet i en grad man ikke blir stresset av.

U: Hva trenger man av utstyr for å drive med aikido?

M.E.J.: Aikido er en relativt billig sport å drive med. Det som trengs av utstyr på et begynnernivå er en drakt, gi eller aikidogi, til 400kr. som vi har på lager. Fortsetter man vil man etterhvert kunne få æren av å kjøpe hakama, store slengbukser, som koster ca. 800kr., og skulle man ønske får man også ganske rimelige tresverd. Dessuten er medlemskapet vårt relativt billig, med 400kr. per semester, så til og med studenter får tilgang.

U: Siden det nærmer seg gradering, fortell gjerne litt om graderingssystemet.

M.E.J.: Når man begynner på aikido står man på bar bakke og har ingen grad. Etter et halvt år kan man graderes opp til sjette kyu, og man vil få lov til å komme på fredagstreningene våre. Et halvt år senere vil man kunne graderes opp til femte kyu, og ettersom gradene er høyere vil også tidsløpet forlenges, men det tar cirka fem år før man får graden første dan.

U: Hva kan du si for å inter-

rening

nnenfor Ymladris,
graderte meldem-
g.

ALLE BILDER: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

essere leserne til å begynne med aikido?

M.E.J: Jeg vil absolutt anbefale aikido for studenter, som tror de har tålmodigheten så klart, fordi hverdagen til en student består av mye sitting mens man leser. Det som er så flott med aikido er at man lærer å koble ut alt annet samtidig som man er helt fokusert. Man kan selvsagt gå på sats og løpe på en tredemølle, men vil man trene hele kroppen samtidig som psyken er klubben her på universitetet verdt en titt.

Store sjakk happenings i Tromsø står til vente

Har du sett mange sjakkspillere rundt omkring i det siste? De bruker å henge på Bodega og de begynte også ved Circa for ikke så lenge siden. Men hva som er egentlig så kult med sjakk?

FRANCESCO POGLIANO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Sjakk har kanskje vært et populært spill før i tiden, men siden Magnus Carlsens ble en nasjonalikon og deretter NRK, Aftenposten og mange andre riksaviser begynte å skrive ofte om «vidunderbarnet» og sine seire, sjakk som spill ble bedre og bedre kjent. På begynnelsen av dette året, satt Carlsen verdensrekord for å ha nådd den høyeste rating noensinne. At mediene snakket om sjakk gjorde at mange andre nordmenn fant opp dette fantastiske spillet som krever for en gangs skyld «hjernens muskler», trening, lesing og en god del kreativitet. Skyldes popularitet i Tromsø bare det da?

Sjakk-OL

Annethvert år er sjakk-OL arrangert i en forskjellig by i verden, og i 2014 skal bli nok i Tromsø. Sjakk mestere fra nesten hele verden skal samles i denne byen og spille mann- og damelagsturnering i den gamle Mack-bygget på

byen. Med hensyn til det, har Sparebank gitt en milliongave til Sjakk-OL for blant annet talent-utvikling og for å gjøre spillet mer kjent i byen ved å gi sjakkbrett i plasser der folk flest drar, som kafeer og offentlige steder.

Sjakk-OL er bare koblet til de Olympiske Leker på grunn av navnet, ikke noe mer. Selv om sjakk har blitt anerkjent som sport (spillet krever trening og, som mange andre idrett, en god del tankeevne når det gjelder strategier og liknende) og det Internasjonale Sjakkforbundet, FIDE, har blitt del av den Internasjonale Olympiske Komité, er fremtiden av spillet i de mer kjente Olympiske Leker fremdeles uklart.

World Cup

Er du interessert i sjakk, eller har bare lyst å se Carlsen «in real life»? Da må du vente ikke lengre enn få måneder! Sjakk World Cup er en direkte-eli-

minasjon turnering der 128 blant de beste sjakkspillere i verden (for de som kan litt om sjakk mestere her er de første på lista: Carlsen, Aronian, Kramnik, Topalov, Anand, Nakamura, Caruana...) skal treffes på Scandic Hotel her i Tromsø mellom den 10. august og den 4. september 2013. Denne turneringen er satt kanskje litt i skyggen av nest års OL, men er likevel noe som bør vekke interessen til enhver person som våger å kalle seg sjakkspiller.

Lyst å spille?

Har du lyst å spille sjakk? Det er minst tre plasser du bør besøke her i Tromsø da. Den ene og mest selvfølgelig å foreslå er Tromsø Sjakkklubben der de sterkeste i byen treffes for å spille hver torsdag kveld. Er du bare nysgjerrig, kan du enten dra på Circa på mandagskvelder hoppe innom Bodega på mandager rundt kl. 1800, ellers finner du nesten alltid noen som spiller der!

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Hundre prosent adrenalin

Du kan se cirka 2500 hoppere i Skydive Elvenes. Det vil være en skikkelig godbit for de som liker fallskjermhopping og for publikum.

SYLWIA SMIGIEL
SPORT@UTROPIA.NO

Tromsø Fallskjermklubb arrangerer for femte året på rad Skydive Elvenes i samarbeid mellom de andre Nordnorske fallskjermklubbene Troms (Bardufoss) og Trondanæs Frllynte fallskjerm Club (Harstad). Arrangementet går av stabelen hvert år de to siste ukene i juli på Elvenes som ligger i Salangen kommune i Sør-Troms. Her ligger Nord-Norges eldste flystripe. Det er ei gresstripe og et tidligere militært anlegg som er perfekt for fallskjermhopping.

Rune S. Olsen fra Tromsø fallskjermklubb/Skydive Elvenes fortalte Utopia om sportfesten.

Hva skjer under Rivers Skydive?

— I løpet av de to ukene arrangementet Skydive Elvenes pågår blir det i tillegg til masse treningshopping arrangert fallskjermkurs, hoppet tandem, konkurranser og innhopp i tillegg til mye sosialt og moro.

Hvilke spesielle aktiviteter vil man se? Skjer det noe unikt under arrangementet i 2013?

— Det spesielle med vårt arrangement er at vi hopper fra tidlig morgen til sent på kvelden pga. at vi har lys hele døgnet. Vi arrangerer også midnattsolhopping et par nettet i perioden.

" Dette er veldig eksotisk " for de som kommer sørfra.

Arrangementet har vokst gradvis siden vi startet for fem år siden. I år venter vi rekordmange deltakere. Hva slags hopp kan man se?

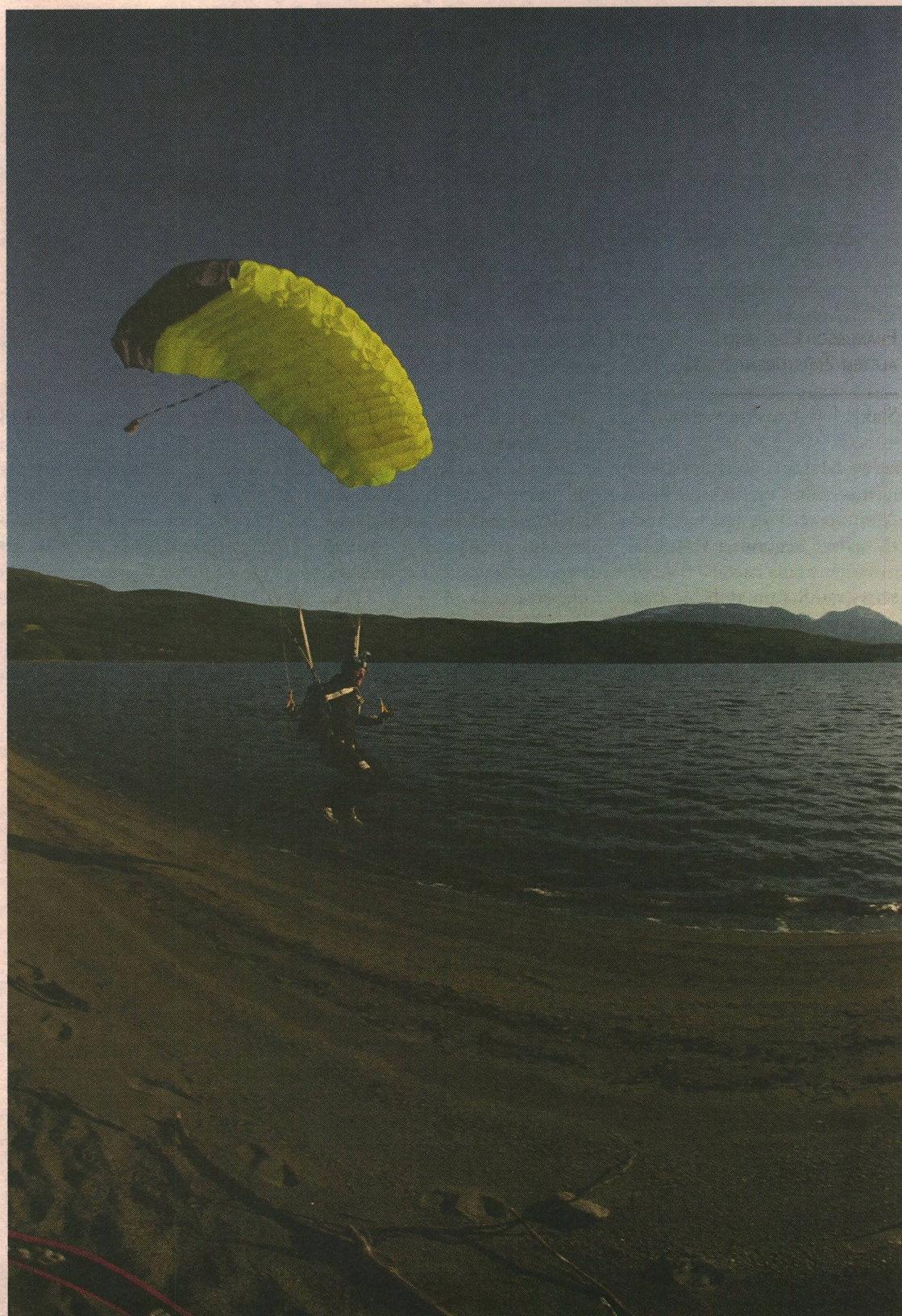
— Det vil bli utført de fleste hopptyper under arrangementet som for eksempel formasjonshopping, freeflying og wingsuit. Vi regner med å gjøre ca 2500 hopp i løpet av perioden.

Hva vil du si er spesielt med opplevelsen fallskjermhopping?

— Fallskjermporten favner over så mye. Først har man fritt-fallet som bare må oppleves! Det er som å fly med kroppen. Skjermflygingen er en gren i seg selv og med dagens skjermmer med høy ytelse så er det både spennende og underholdende å se på.

Regnes fallskjermhopping for å være en trygg aktivitet?

— Fallskjermhopping er en risikosport og ulykker skjer av og til men heldigvis sjeldent. Utstyret og opplæringen er i dag blitt så bra at risikoen er lav sammenlignet med mange andre "risiko" aktiviteter.

ALLE BILDER: RUNE SKOGLY OLSEN / RON HOLAND

FAKTA

- Tromsø fallskjermklubb ble stiftet i 1981 og holder til på Langnes.
- Der har klubben eget klubblokale, hangar og landingsområde.
- Tromsø Fallskjermklubb har ca 60 medlemmer og en stor del av de er studenter.
- Klubben har eget fly, en Cessna 182 og gjør totalt ca 1000 hopp i året.

Skydive Elvenes

- Arrangeres hvert år de 2 siste ukene i juli på Elvenes i Salangen kommune.
- Samarbeid mellom de Nordnorske fallskjermklubbene.
- Her utføres over 2000 hopp årlig inkludert tandem og elevhopping.

TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Norden ligger på statistikktoppen i kaffedriking. Å kaste kaffevannballonger på en glassplate kan kanskje bidra til en oppklaring i saken.

Kan du forestille deg en sosial setting uten kaffe? Vi drikker kaffe til frokost, lunsj og på kafé med venner. Statistikken sier at vi drikker mest kaffe i hele verden. Boklansering av Kahviland (kaffeland) på Tromsø Kunstforening var en presentasjon av ulike kaffeøvelser som kaffeelskere fra Norge og Finland selv har kommet opp med.

Først på turné

Kristina Junttila og Leena Kela møtte hverandre på et masterprogram ved Teaterhøgskolen i Helsingfors hvor de oppfant Kahviland. Der bestemte de seg for å legge ut på kaffeturné til forskjellige steder i Norge og Finland, på besøk til ulike museer. Her satte de opp et kaffelaboratorie hvor lokale folk kunne samles omkring kaffe og sammen lage små kaffeøvelser som Kristina og Leena utførte i praksis.

På Kunstforeninga blir resultatet av turneen som foregikk mellom 2011 og 2012 lansert. Det har blitt til en liten og hyggelig kaffebok hvor turneen blir grundig dokumentert og vist med bilder og tekst fra kaffelaboratoriene. Her kan du lese om hvordan kafferitualer skaper dialog og stemning. Folk møtes, diskuterer, koser og hygger seg, blir kreative. Alt med kaffekoppen trygt i hånden. Synd det ikke kom flere enn ti stykk på denne interessante og uortodokse bokslippen.

Kaffe i hånden

Kahviland-prosjektet er et utvidet prosjekt med egen hjemmeside og en lengre historie. De to kunstnerne hinner også til at prosjektet kan fortsette videre. Det er mulighet for en utvidet performance en gang i fremtiden. Kanskje kommer det da flere folk.

Bokslippen foregår slik: Vi kommer inn i rommet hvor vi straks tilbys en ferskbrygget kopp kaffe. Ta gjerne melk og sukker om du vil. Påfyll får du med en gang

har drukket opp. Drikk gjerne 3-4 kopper kaffe under selve performansen. Hvis du orker.

Du setter deg deretter på en stol foran et lite bord dekket med hvit duk og selvfølgelig: Mer kaffe. De to kunstnerne sitter på hver sin side. Du får utdelt et ark. Nå kan publikum (altså deg) når som helst rekke opp hånden og velge en av de forskjellige kaffeøvelsene. Performansen er klar til å starte.

Korte manuskript

Ulike kaffedrikkere har altså skrevet disse små manuskriptene. Ordene er skrevet med små kjøleskapsmagneter og det er enkle instruksjoner som kan utføres. La meg gi deg et eksempel:

Jobbkaffe: Utfør alle fire handlinger samtidig:

1. Drikk kaffe med venstre hånd
2. Skriv et ord for hver bokstav i alfabetet med høyre hånd
3. Les ordene høyt
4. Tramp med føttene

Eller hva med en enkel tekst, skrevet med kjøleskapsbokstaver, som på en enkel måte forteller hva det handler om: "Familiedrama: Tomt for kaffe". Kahvilandboka inneholder 48 slike små, gøyale tekster.

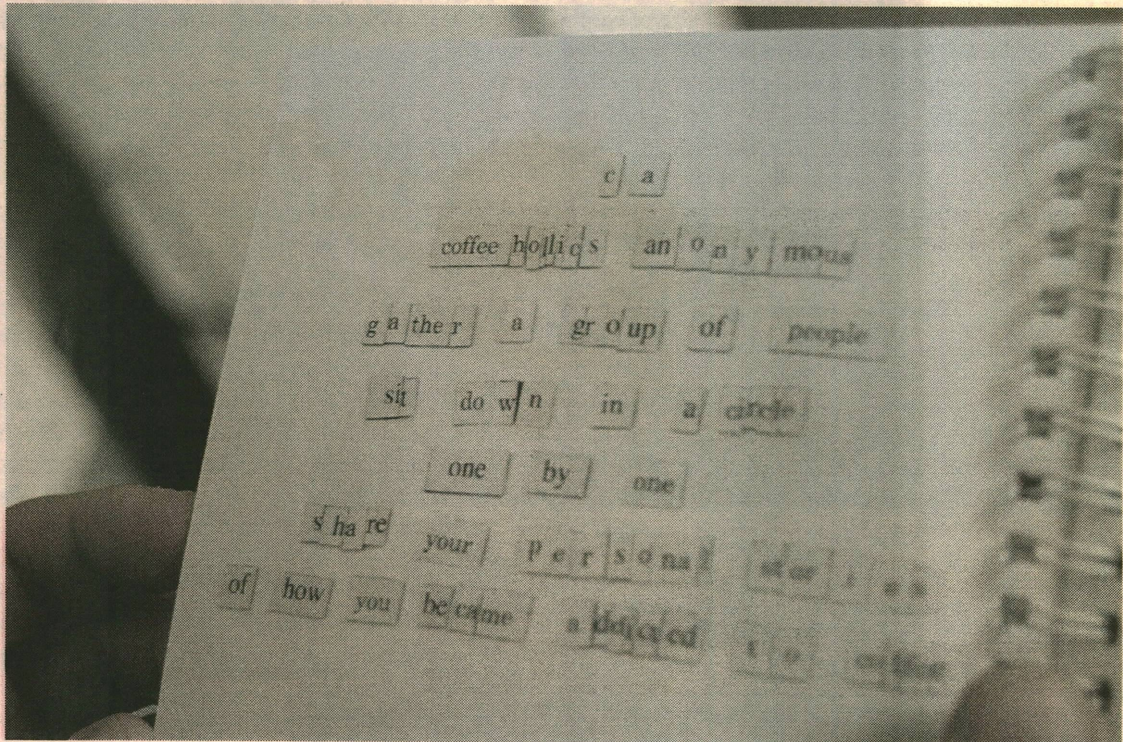
En lekenhet

Det er en lekenhet over det hele. De utforsker sosiale spørsmål og folks kaffevaner. Kristina og Leena forteller selv hvordan de har satt stor pris på de mange interessante møtene med lokale mennesker, hvordan kaffe har bidratt til å forstå de sosiale og kulturelle koder og språk. For publikum kommer denne delen mer i skyggen av hva selve boklanseringsperformansen handler om: En lek med kaffe.

Det blir kaffesøl. Utover gulvet, kaffe på den hvite duken. Bind for øynene og prøv å skjenke kaffe med melk og sukker og gi til publikum. Mot slutten prøver vi også å kaste en kaffe-vannballong på en glassplate. En ekte kaffedemonstrasjon. Dessverre sprekker ikke ballongene og vi føler oss snytt for et ordentlig splæs. Men heldigvis holder det med kaffe i koppen og en hyggelig og gøy opplevelse på Tromsø Kunstforening denne kvelden.

ALLE BILDER: MARIA ISABELLA MIKALSEN

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Det er mest sannsynlig noe du ikke har hørt om. Dere som er interessert i det som skjer på en av de vakreste øyene i Norge har kanskje hørt om en månedslang kunstopplevelse. Artijuli er en artig opplevelse, derav navnet, og avholdes i Bøvær på Senja hvert år.

Hvem bor på Kråkeslottet?

Kråkeslottet er stedet hvor magien skjer. Det er en eventyrlig bygning, som satt seg fast på en liten øy, ikke for langt fra fastlandet. «Magisk realisme!» som Georg Blichfeldt, Kråkeslottetsforvalter og eier (sammen med Kitte Nordstrøm), sier. Fra slutten av 1800-tallet var Kråkeslottet brukt som fiskebruk. Etter mange år ble det kjøpt av Ulf og ett år senere dukker Georg Blichfeldt opp i slottets historie. På denne tida hadde Kråkeslottet vært et sted hvor en teaterforegruppe hadde øvinger, hvor de senere hadde trollbundet Georg med sin forestilling «Mer og mer slips». Georg var en av mange som hjalp Ulf med driften av Kråkeslottet, og etter at han døde i 1996 arvet Georg stedet og flyttet inn sammen med familien sin.

Nå er Kråkeslottet et sted for et stort antall arrangementer. Først og fremst er det Kråkeslottfestivalen. Det finnes flere arrangementer spredd ut gjennom året, men Utopia kom til Kråkeslottet for å snakke om Artijuli – en månedslang happening med visuell kunst i hovedfokus.

Så... artig!

Det nest første spørsmålet omhandlet festivalens navn. Det er ikke så vanlig å bruke en blanding av norsk og engelsk i norske festivalers navn, men denne gangen er det fornuftig. For alle de som ikke har tenkt over navnet, eller for alle utenlandske studenter som leser om festivalen, forklarer Georg: «Det har en dobbelt betydning. Først er det kunst i juli, eller det betyr fun in july, «artig» på norsk. Kunsten er også ofte presentert på en alvorlig måte, i gallerier med

ARTIG JULI!

BUTHO DANSER - FRA ÅPNINGA AV FØRSTE ARTIJULI 2011 / FOTO: ARKIV

høye vegger og dører... Så det er begrenset med publikum som ser kunsten. I Artijuli er det et forsøk på å gjøre en forskjell og åpne kunsten for flere.»

Så fortsetter Georg med at det er et problem med festivaler som, når utstillingen blir satt opp, står åpent bare et par dager for publikum. «Artijuli er litt imellom en festival og et fast galleri», sier slottsforvalteren. Det er kanskje den eneste festivalen som varer en hel måned. «Jeg vil at så mange som mulig kommer her og opplever kunsten», fortsetter han. Samtidskunst som mål

«For det første er det samtidskunst» sier Georg når han blir spurt om hva slags kunstopplevelse man kan få under festivalen. Han legger til: «Også er det gjerne unge kunstnere.» Unge kunstnere fra hele verden, gjerne

Norge og fra steder lenger sør i landet.

Man kan kalle Artijuli for en veldig ung festivalen. Festivalen ble opprettet i april 2011, når foreningen Artijuli "formelt" ble stiftet. Utopia spurte om hvem som bestemmer hva som skjer på festivalen og fikk svaret fra en bestemt Georg: «Det er jeg. Men det er også et styre som legger fram saker for diskusjon. Men så langt er det meg som er en kurator, og det vil kanskje endre seg om en tid.» Kunstnere finner sin egen vei til festivalen, så vel som det er et styre som avgjør søknaden til de som vil vise sin kunst på stedet hvor verdens ende befinner seg.

Årets artigste festival

Georg fortalte oss litt om årets kunstnere. Programmet for juli kommer snart på nettsida (artijuli.no): «Det er en kunstner fra Oslo som heter Espen Justdal. Han er faktisk utdannet fra Tromsø Kunstakademi. Han jobber med både maleri og tredimensjonelle installasjoner i en fortellende, fargerik, naiv, og morsom form. Han har også skarpe kommentarer og meninger om verden. Det lever opp til navnet Artijuli!». I tillegg hørte vi litt om Frank Ludvigsen, som også er utdannet fra Tromsø kunstakademi, og som skal vise sin store fotoutstilling i løpet av festivalen.

Noen av kunstnere kommer til Kråkeslottet for å jobbe. For eksempel Augustin Rebetes fra

Sveits. Han har premiere på sin animasjonsfilm, som var produsert her i vinter. «Det er vanlig at kunstnere jobber her også før de får muligheten til å vise sin utstilling.» Kråkeslottet er et veldig kunsttilpasset sted.

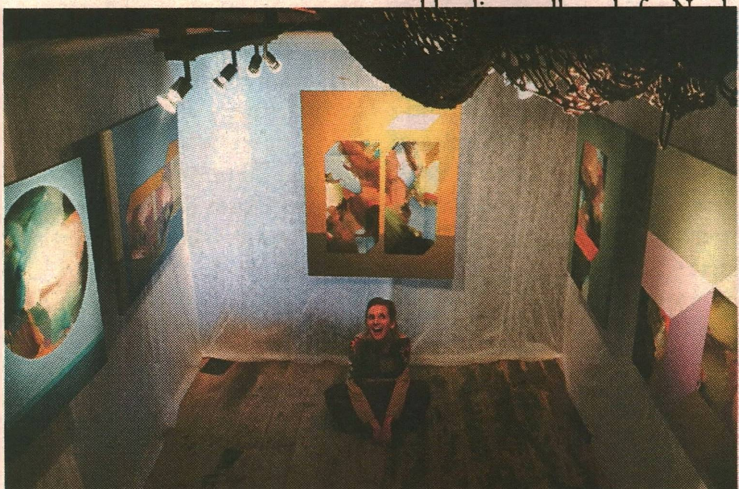
«Utrolig god kake...»

Det var ca. 1000 solgte billetter i fjor. Georg, som ble spurt om hvor mange gjester de forventer i året, svarte: «Tusen er fint, men hvis det er flere... er det enda bedre!». Kråkeslottet er for alle. Det er jo der man kan spise en «utrolig god kake» i Kafekra.

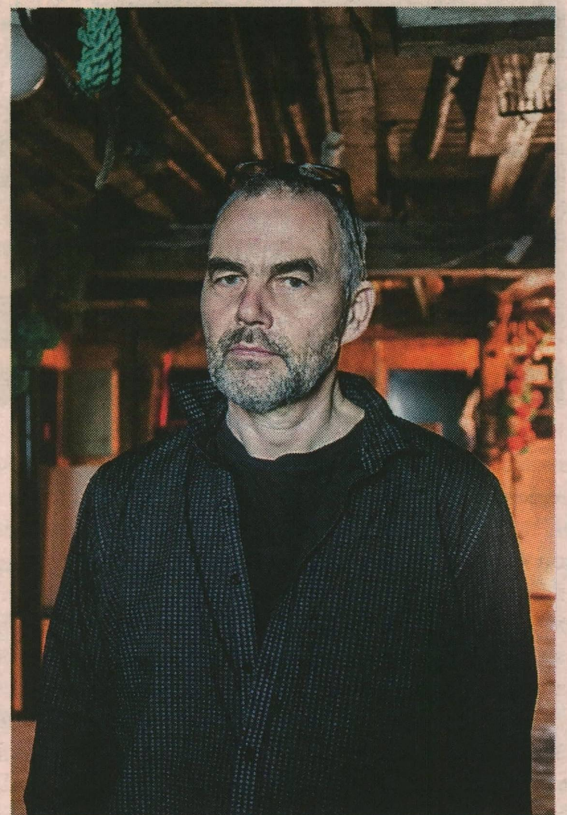
Mange som kommer på festivalen eller konserter i Kråkeslottet er frivillige. Ifølge Georg må det være «den beste sommeropplevelsen for frivillige». De kan bo i huset og føle seg en stor familie. Det er ikke vanskelig å forestille seg at alle har en fantastisk tid på Kråkeslottet!

Mange frivillige er kunstnere og musikere selv, så de gjør det hyggelig og underholdende for hverandre hele tiden.

Det er også mange lokale som kommer og hjelper til. Festivalen Artijuli engasjerer mange og er en stor kunstopplevelse. Det anbefales alle å ta turen innom i juli og se på hvordan folk har det på Kråkeslottet, prøve den gode kaken og – det viktigste: oppleve magien.

TONJE MOE STILTE UT MALERI "ET TELT" INNE PÅ BRYGGA, ARTIJULI 2011 / ARKIV

GEORG BLICHFELDT, KRÅKESLOTTSFORVALTER
FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Norge + Danmark = en kjærlighetshistorie

ALLE BILDER: MARIUS STRØM

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Det virker som om Statsteateret har funnet en oppskrift på et godt og underholdende teaterstykke. På ti år skal de ta for seg ti sentrale handlinger i Norges historie – fra 1066 til 2066. Etter to vellykkede spill “1349 – Pesten” og “1066 – Slaget ved Stamford Bridge”, bestemte teaterensemblet å iscenesette det kompliserte forholdet mellom Norge og Danmark i “1537 – En kjærlighetshistorie”.

I 1537 begynte Danmark å innføre reformasjonen, og Norge gikk fra å være en mer eller mindre likeverdig partner til å være et lydrike. Mange norske bønder hadde ikke noe imot unionen siden de betalte lave skatter. I tillegg, før den franske revolusjonen i 1789, eksisterte det ikke et begrep om nasjonalfølelse, og folk brydde seg ikke om hvor hovedstaten var.

En kjærlighetshistorie handler om en luthersk teatertropp som kommer til Norge med oppga-

ven om å konvertere katolske nordmenn til den luthereriske lære. På veien møter de en norsk krøpling som drømmer om å være i stand til å danse og han ble invitert til ensemblet. Omsorg fra troppen fører til at gutten lærer å gå, og det oppstår følelser mellom krøplingen, som representerer Norge, og teatertruppen, som representerer Danmark.

Styrkene i Statsteaterets forestilling er dens blanding av humor og alvor i skildring av historiske hendelser. Ved å skildre hendelsene i liv til enkelte folk gjør Yngve Sundvor, Statsteaterets kunstnerisk leder, historien mer personlig, interessant og gjør det lettere å engasjere seg. Statsteateret har også et talentfullt ensemble. I “1537 – En kjærlighetshistorie” likte jeg best det strålende spillet av Per Kjerstad, som lyktes i å skildre mange ulike følelser og tilstander uten å miste det komiske.

En behagelig overraskelse var at troppen brukte en dukke – Mogens. Man har ikke så mange anledninger til å nyte godt dukketeater. I “1349 – Pesten” brukte Statsteateret spill mellom lys og skyggen og musikk for å skape en surrealistisk atmosfære. Hvis jeg må si noe kritisk, vil jeg si at det var ikke nok av slike surrealistiske tiltak, til sammenligning med Pesten.

FOTO: NATALIA MAZUR

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Det var noe nytt, noe uventet, og ganske overraskende. Det var ikke en vanlig konsert med klassisk musikk, men noe mer – en slags mangesidig spektakulær ytelse, som var en sammensetting av flere sjangre og flere uttrykksmidler. Fornemme damer i aftenkjoler, elegante herrer i skjorter, enkelt sagt Nordnorsk Symfoniorkester i regi av Christian Lindberg. Applaus!

Kvelden ble åpnet av en smakebit av det gode gamle nasjonale, som betyr at på begynnelsen ble publikum truffet med en stor energiladning i form av Griegs “Norsk dans nr. 1” fra Fire norske danser. Musikken ble utfyllt med visualisering av norske landskaper og fungerte som en hilsning for å si “velkommen” til publikum. Alle ble selvfølgelig svært fornøyd, og det var

bare en innføring til selve opplevelsen.

Det neste som sto på programmet var utdraget fra “La Traviata” av Giuseppe Verdi, den italienske komponisten. På den måten ville Nordnorsk Symfoniorkester markere hans 200. fødselsdag og kunngjøre operaen “La Traviata” som kommer på Kulturhusets scenen i

Arctic Light Symfoni

høst. Så på mandag kunne man høre to arier og en duett, som ble sunget av kjente artister fra rundt om i verden: Birgitte Schristensen – sopran, og Thomas Ruud – tenor.

En skikkelig kinaputt skulle nettopp til å sprekke. Et eget prosjekt av Christian Lindberg viste et ganske interessant forhold til musikken og dens presentasjon. Prosjektet under tittelen “Kundraan and The Arctic Light” ble en overraskelse for publikum. En blanding av musikk, off-screen stemmer og bilder som viste seg på bakgrunnen av scenen lagde en temmelig nyskapende effekt. Historien handlet om Kundraans søken etter det arktiske lyset og ubetinget kjærlighet. Han ville

drepe fanden som ødelegger livet hans. Rollen som Kundraan spilte Lindberg selv, og på den måten markerte han at hele prosjektet, fra musikkens komposisjon til visuelle uttrykksmåter, faktisk er hans barn. Denne delen av konserten var et slags klimaks. Alle de sterkeste lydene uttryktes da.

Etter en 20 minutters lang pause fikk publikum noe helt forskjellig fra dette – helt klassisk presenterte Pjotr Tsjajkovskij og hans Symfoni nr. 4 i f-moll, op. 36. Kort sagt – man fikk alt mulig. Enhver fra publikum kunne finne noe for seg selv, og enhver kunne nyte konserten. Følg det arkiske lyset som bølger, som stadig endrer seg og utvikler seg. Dette er veien å gå!

Søndagskveld på Verthuset Skarven

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Den nest siste konserten på Verthuset Skarven var Unge Talenter på søndag 26.05. Konserten fokuserte på unge musikere fra regionen, både jenter og gutter. Hver av deltakerne utførte to sanger, og de fleste fra Kongsbakken musikklinje. Produzenten til Unge Talenter var Hanna Strand som selv viste seg på scenen.

Konserten startet med Marianne Heika Wiik, etterfulgt av Cecilie Karlsen. Marianne satt oss i en god stemning med sin magisk stemme og høye vokal. Cecilie ledet oss lenger inn den gode atmosfæren, men med litt mer energiske låter, og spesielt ved å synge Postgirobyggets "Idyll". Sangen passer kanskje perfekt for den sommeren vi opplever i Tromsø nå.

Neste person som viste sin talent på scenen var Tone Edwardsen,

ikke et "ungt" talent på samme måte som de første sangerne, men som et nytt talent. Stemmen hennes har den dypeste tone med mer alvor. I første sang, med en høyere dose av energi, tilpasset Tone stemmen bedre enn i den andre, roligere sangen. Etter Tone var det dukket for Amanda Nordgård. Showet hennes lot meg få slappe av i ryggen og senke skuldrene.

Den femte artisten som kom på scenen, Sigrid Sørgård, prøvde å sjarmere oss med stemmen sin. Rolige, melodiske sanger med piano akkompagnement slått sammen til en sang ble ikke særlig sjarmerende likevel. Situasjonen forandret seg etter duoen Alexander Aarøen og Ida Løvheim dukket opp og lot oss komme tilbake til den gode stemningen med The Beatles' "Here Comes The Sun". For å være ærlig ble jeg litt skuffet over

den første sangen, den manglet litt følelse. Men det varte ikke lenge når Ida sang "Bridge Over Troubled Water" på en jazz-måte. Da var jeg helt borte i hennes stemme og måten duoen utførte sangen på!

Nesten sist kunne vi se Raadulv Willasen med sin gitar. Naturskjønn, fin stemme som selvfølgelig forfører unge jenter. Det er musikken Norge satser på for tiden, og det var det mest norske av de som ble presentert på Unge Talenter. Hanna Strand, presentert før, begynte konserten med en sang, og avsluttet konserten med sangen "Titanium" i akustisk versjon. Konserten var kanskje litt for kort og trengte kanskje en annonsør som ville opplyse oss med deltakernes profiler. Imidlertid var dette en veldig god opplevelse for å få en liten kikk på fremtidens artister.

MARIANNE HEIKA WIIK

CECILIE KARLSEN

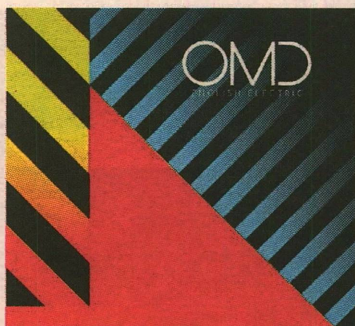
ALLE BILDER: JUAN PABLO

AMANDA NORDGÅRD

IDA LØVHEIM

Band: **Orchestral Manoeuvres in the Dark**
Album: *English Electric*
Plateselskap: BMG
 Chrysalis Scandinavia AB

Karakter: 3/6

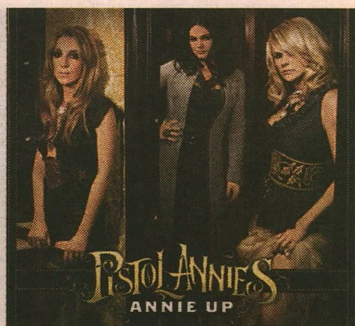
A. R. TESCHNER
 KULTUR@UTROPIA.NO

"The Future Was Not Supposed to Be Like This"

Orchestral Manoeuvres in the Dark has seen many incarnations since its creation in 1978. OMD's revival after a 10 year hiatus in 2006 is refreshingly defiant considering their New Wave roots still show. *English Electric*, the second album after their return, clearly points to the past while folding in a few modern elements (including synthesized voices that were impossible in the 80's). One may marvel at its time capsule qualities, but is left to wonder if some old tropes are best left behind.

OMD was known for slathering upbeat pop over darker lyrics, and the bleakness peeks through here. Ironically, the best songs speak of disappointment; disillusionment with visions of the future is its strongest theme. The more heavily electro tracks sometimes feel like stunts more than songs, but they are still fun ("The Future Will Be Silent", "Atomic Ranch", "Please Remain Seated", "Decimal"), while the airy vocals in "Our System" remind us we're alone in the universe but stuck with each other, "Kissing the Machine" is an honest-to-god portrayal of a person in love with a robot, and "Final Song" might well be talking about humanity's end.

The mood is broken by an unfortunate use of broad, blaring, smoothly-textured synths and over-echoed vocals that overwhelm the rougher beats and harmonies, heavily diluting far too many songs. There are things to like in *English Electric*, and there's still plenty to mine from the New Wave style, but this pervasive, echoing patina makes the album feel much bleaker than intended.

Band: **Pistol Annies**
Album: *Annie Up*
Plateselskap: Sony Music/RCA

Karakter: 3/6

VLADIMIR MIHAJLOVIC
 VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

The Pistols are still warm

The Pistol Annies is a group formed by a well-known Texan country star and songwriter, Miranda Lambert and her two "sisters in arms", Ashley Monroe and Angaleena Presley. *Annie up* is their second joint effort following their successful debut *Hell on Heels*. Now, the first glance at the cover might lead you to believe that it's just another one of those slick modern Nashville country albums that are best used as Frisbees on a sunny Sunday afternoon. However, in spite of its glossy cover art and overall slick country production, this album starts off promisingly with the beautiful "I Feel a Sin Coming". It's rather sparse, serving as a perfect introduction to our three heroines' voices. The only backing that can be heard during the first half of the tune is finger-snapping, which perfectly compliments the vocal exchange between the three singers. Eventually the rest of the band kicks in for the great climax of the song.

The following couple of songs are a tad more commercial-sounding, which is no wonder, considering the nature of the record. "Hush Hush" has a great bluesy groove that isn't substantially marred by a cheesy sing-along chorus. "Being Pretty Ain't Pretty" tackles the societal demands on women to be constantly self-conscious of their looks. It's graced with a tongue-in-cheek set of lyrics that are not to be taken too seriously. In that respect, quite a lot of lyrics on the record seem slightly over the top but it seems that the humour of it is intended rather than the result of a poor wordsmith's concoctions. "Blues, You Are a Buzz Kill" is another highlight with a genuinely heartfelt delivery.

Les mer på utropia.no!

Band: **Stig van Eijk**
Album: *Presentation*
Plateselskap: Nordic Records

Karakter: 3/6

IDA BING
 IDABING@HOTMAIL.COM

Comeback etter 14 år!

Stig van Eijk vant Melodi Grand Prix i Norge i en alder av 17 år med superhiten "Living My Life Without You". Han kom hjem med en skuffende 14. plass i koferten fra den internasjonale finalen, og trakk seg tilbake i de bergenske skygger. Men nå er den 32-årige bergenseren tilbake med albumet *Presentation* – et album hvor Stig selv har skrevet store deler av alle låtene.

Jeg får inntrykket av at Stig presenterer en ny versjon av seg selv. Albumet formidler en form for livsnær filosofi om hvordan mennesket selv er ansvarlig for sine handlinger og sin egen lykke, og ulike anekdoter om valgene man gjør her i livet. I tittelsporet, "Presentation", bekrefter han sitt comeback med vokalen: "I capture the feeling, embracing my soul. This is what I call rebirth..." En musikalsk gjenfødelse? Stig van Eijk stiller opp med en musikk som minner om 90-talls reggae, krydret med soul, R'n'B og hip hop.

Han er dramatisk i sitt forsøk på å overbevise gjennom musikken, for eksempel presenterer han en sample av "Kyrie Eleison" og formidler sin filosofi om at man skal gjøre noe aktivt i stedet for å håpe på det beste. I låta "Never Say Never", en låt som for så vidt kunne blitt spilt på hvilken som helst bar i sommer på bakgrunn av sin lystige undertone og oppfordringer om "Put your hands up", blir comebacket et faktum i vokalen som lyder; "Waking up and the whole world is my stage and it seems like life gets better with age."

Vi møter en moden Stig van Eijk, men han klarer ikke å fenge meg.

Les mer på utropia.no!

Band: **Daft Punk**
Album: *Random Access Memories*
Plateselskap: Columbia Records

Karakter: 5/6

HENRIK VIKEBY
 HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Nytt - men gammelt - og veldig, veldig bra

Denne plata har jeg ventet en stund på, og jeg hadde høye forventninger når jeg begynte å høre gjennom. Derfor ble jeg litt bekymret etter å ha hørt de første sangene. Var dette det samme bandet jeg ble introdusert til når jeg var elleve med megahitten "One More Time"? Både ja og nei later det til, for etter å ha hørt hele cd-en er svaret at det er absolutt Daft Punk, men også så mye, mye mer!

Første halvdel av skiva tar lytteren sakte med inn i verdensrommet av synth og gitarsoloer, spesielt i åpningssangen "Give Life Back to Music". Det er rolige toner vi får servert i "The Game of Love", men i platas tredje sang, "Giorgio by Moroder" får vi et innblikk i hvordan de vokser på den spesielle og artistiske "svart-hvitt"-siden. Etter at Giovanni Giorgio har fått sagt sitt, flyter vi gjennom rommet i en rent sagt herlig miks av framtid i fortiden. Det er som å tre inn i et 70-talls diskotek satt til de ytterste ringene av Saturn. Noe som trekker litt ned er at noen av låtene er veldig lange, og det blir fort litt vel mye repetisjon. Derimot kan også repetisjonene bli veldig catchy, så det går begge veier, som er et kjent element fra deres tidligere sanger.

Andre del av plata derimot, er hvor de virkelig skinner. Sangene blir superfunky, med veldig jazzy toner og mye keyboard briljering. Her plukker de opp farten for alvor, og med de framtidige slagerne som "Lose Yourself to Dance", "Doin' It Right" viser den franske duoen at der virkelig er i sitt rett element. Ikke minst gir radiohitten "Get Lucky" ingen tvil om at Daft Punk igjen har skapt et episk stykke alternativ house musikk.

Band: **Los Coronas**
Album: *Adiós Sancho*

Plateselskap: Sony Music Norway

Karakter: 4/6

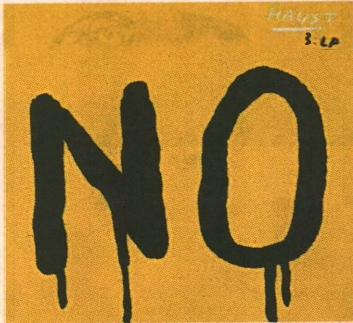
A. R. TESCHNER
 KULTUR@UTROPIA.NO

Spanish Surf Machine

Other than the Beach Boys, one of the better-known examples of the surf music genre is the driving bass and golden trumpet of Dick Dale's "Misirlou," (featured in *Pulp Fiction*). Los Coronas provides some interesting twists to Dale's style of surf music in their latest record, *Adiós Sancho*.

The album's most notable component is its trumpets, adding sunniness to the skillfully played electric guitars and competent drums. Every track is instrumental (unless you count the shouts in "Hey Cosacus"), and the tone ranges from operatic trumpet statements and dramatic bass you might find in an Ennio Morricone score ("Adiós Sancho"), to signature surfer-rock twanging guitar that can slide into Western Rock ("Miss Alamo"). Only a few pieces feel sedate (with the best being "Un Buen Día Para Morir"), yet few of them feel very fired up (though some of my favorites, like the excellent "Baila Lola", the galloping "Fuerte Comansi", and the Misirlou-inspired "Cleopatra Stomp" were all full of energy); most fall somewhere in the middle.

Adiós Sancho starts out fun, but its techniques feel constrained the further in you go. There are some cool blends of styles within most tracks, but you get to hear them only a few times—usually unembellished—before they leave. The tracks never exceed four minutes or so (and just as often are closer to two); whether you love a tune or you fail to bond with it, it's quickly gone. As such, the better songs are more useful as a refreshing spice added to a mix than as a full meal on their own.

Band: Haust

Album: NO

Plateselskap: Fysisk

Format

Karakter: 5/6

FRANCECO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

Hva høres svart hardcore punk ut som?

Kort sagt er «NO» av Haust en plate som tilbyr rundt 25 veldig interessante minutter av en miks av svart metall og hardcore punk. Hva betyr dette i praksis? Det betyr svart metall med noen random akkorder i dur her og der som spriter opp og fornyer en genre som har ryktet på seg for å være urokkelig og steinkonservativ. Men la oss analysere plata med i tur og orden:

Første låt heter «raw material» og begynner med en sint bassgitar groove med tromme. Dette blir fort nådd av en stemme som likner veldig mye på min innbilning av hvordan Johnny Rotten ville ha hørt ut dersom han hadde sunget «Anarchy in the UK» i scream. Det er vidunderlig hvordan punk og svart metall fungerer bra på denne platen, også i forhold til tekstene som henter temaer fra disse to sjangre: sosiale temaer og alle mulige måter man kan fortelle om døden på.

De fleste låter utvikler seg via den samme linje: tung riff-fokusert svart metall som minner om band som Khold og moderne Satyricon, pluss en punkinspirert stemme og interessante variasjoner når det gjelder riffene. Tittelsporet skiller seg ut blant resten som det beste etter min mening, med en god utviklet sangstruktur og et refreng som er lett å huske.

I den andre delen av platen skiller «Night» seg ut, en øy av rolighet midt i kaoset: piano og tromme fører lytteren gjennom et ganske skummelt sted, for deretter å utløse stresset i den 55 sekunder lange låta «mantra»: et konsentrat av ren vrede.

Les mer på utropia.no!

Band: Tromsø Kammerorkester

Album: Grieg

Plateselskap: Naxos

Karakter: 4/6

OLGA KOULIKOVA
GAERLACH@GMAIL.COM

The Grieg concert put on a string

Well known and beloved by all classical music lovers in Northern Norway, the Tromsø Chamber Orchestra has just released a new long-awaited album: Three Concerti for Violin and Chamber Orchestra by Grieg. The world famous violinist Henning Kraggerud, who has relatively recently become the Artistic Leader of the orchestra, has been longing to perform a large piece with a violin and string orchestra by this exceptional composer since the beginning of his career. So he came up with the idea to record the violin concertos 1, 2 and 3 on one disk as soon as he was given his marvelous team. The main hurdle to overcome was to arrange the music such that an orchestra could perform it (something that was never done by Grieg). Luckily though, there is an excellent arranger in the orchestra: Bernt Simen Lund, and together with him, Kraggerud managed to reach his goal. As a result, for almost a year, the gentle and tender melodies of Grieg filled the air around the orchestra.

While the original pieces were written for violins and pianos in the same key, Kraggerud and Lund decided to also incorporate flutes, oboes, clarinets and bassoons to create a more contrasting sound while at the same time still keeping that chamber feeling.

In the end, all their efforts culminated in a proper hour-long concert that still has all the charm of so many of Grieg's beloved sonatas - passionate and intimate as if personally addressed to the very heart of the listener.

Les mer på utropia.no!

Bok anmeldelse: Frode Saugestad

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Dette er ikke en tradisjonell roman. Frode Saugestad debuterte med «En ung manns bekjennelser om kjærlighet». Denne boka krysser over grenser av intimitet, litteratur og kjærlighet. Først tenkte jeg at det er en bok om en mann som søker følelser hos sin far, mannen som aldri vil tilstå at han er faren. Videre i boken får vi hint om at boken er skrevet for «å få trykket ut det vonde» (s. 106), der det vonde er representert ved foreldrene.

Romanen er skrevet på en veldig interessant måte. Første del forteller om pappaen til forfatteren. Hver side er fordelt i 2-4 små deler. Du kan lese dem loddrett, men

den beste er å lese dem horisontalt, side etter side, siden hvert lille avsnitt forteller sin egen historie. I denne delen får vi vite hvem Frode Saugestad er, hva er hans relasjon med faren (fra historien) og hvordan en domstolsak ble utløst. Teksten er blandingen mellom prosa, brev, Internett koblinger, og dokumenter fra domstolen og staten. Gjennom disse får vi tilgang til nesten alle intervjuene gjort med Saugestad. Han er et geni av en selvbiograf-forfatter.

Mamma er andre delen av boka. Skrevet på samme måte får vi servert historien om Froles deperasjon i midten. Alt fra narkotika, alkohol og sex, psykiatriske legemidler og selvmordforsøk, til

sport. Første horisontalt er et brev til mamma. Denne historien er på en måte verre en det som skjedde med pappa. Å lese denne delen var nesten som å lese en dagbok av en tenåring. Tenåringen som trenger masse kjærlighet og trenger å få utløp av følelser.

Jeg er ikke sikker på om denne boken er en autobiografi eller en måte å takle ting han kunne ikke takle i andre perioder i livet. Romanen ble skrevet uten at alle i familien fikk sjansen til være anonyme, eller får tilgang til å lese boken på forhånd. Kanskje er det bare provosering som driver moderne forfattere. Eller kanskje er det en stor teaterforestilling Frode Saugestad selv opptrådte i.

FilmSpam: Superman

KJETIL ENGH AASEN

ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Superman markerer starten på superhelter slik vi kjenner dem i dag, i alle fall i tegneserieformat. Det svært få vet er at Superman begynte sin historie som en ond vitenskapsmann med minimalt med hår på hodet, kort sagt var Superman Lex Luthor, før Siegel og Shuster reintroduserte karakteren som Kryptons sønn. Mange av egenskapene han i dag besitter har kommet senere, for eksempel tok det lang tid før Superman kunne fly, siden han i begynnelsen rett og slett var en versjon av Hercules og lite annet.

Den første ordentlige spillefilmen kom ut i 1948, Superman and the Mole Men med George Reeves i hovedrollen som den kappekledd karakteren. I svart-hvitt og fine farger kjemper Superman mot slemme industrisjefer som vil utslutte undergrunnsbefolkningen av «mole men». I rollen som Superman skyter George Reeves' popularitet i været, men antall filmoppdrag er labre, siden de fleste forbinder han med akkurat denne karakteren. Spekulasjonene var derfor intense om hvorvidt dette var grunnen til at George Reeves skjøt seg selv i 1959.

Det skulle ta nesten 40 år før Superman kom tilbake på lerretet, denne gang med Christopher Reeves i hovedrollen. Richard Donner stod bak spakene og introduserte filmverdenen for en ny arena der greenscreen ble et viktig element blant spesialeffektene. Selv om vi i dag kan se de store feilskjærene i scenen med en flyvende Superman, var dette ganske overbevisende i 1978. Marlon Brando gjorde en kort, men betydelig rolle som Jor-El, og Gene Hackman satt sitt preg i rollen som erkeskurken Lex Luthor. Filmen ble raskt en stor suksess. Økonomisk skuffet den heller ikke, bare Grease tok

SUPERMAN - MODERNE VERSJON SPILT AV HENRY CAVILL SOM SKAL PORTRETTERE STÅLMANNEN ETTER VISJONENE TIL CHRISTOPHER NOLAN OG ZACK SNYDER

inn mer penger dette året.

Superman II var allerede godt inne i sin produksjon når den første filmen kom ut. Dette er tydelig fordi denne filmens antagonist dukker opp i åpningsscenen i første film. Filmen støtte deretter på problemer når produsentene, far og sønn Salkind, ønsket å gjøre

store forandringer på film nummer to – til tross for Donners meninger. Dette endte opp med at Donner fikk sparken og Richard Lester tok over. Filmen ble også en suksess, men i senere tid har Lester og Salkind sine forandringer blitt kraftig kritisert, noe som resulterte i at Richard Donner fikk lov til å gi ut sin egen versjon i 2006.

Ikke lenge etter gikk Richard Lester i gang med Superman III, her ble karakteren Lois Lane, spilt av Margot Kidder, gjemt godt inn i bakgrunnen (sannsynligvis fordi hun ikke likte det dramatiske bytte av regissør). I stedet ble Lana Lang involvert som romantisk interesse og, av en eller annen merkelig grunn, kom moromannen Richard Pryor på banen som «comic-relief». Filmen var rettet mot den yngre generasjonen. Filmen hadde greit med suksess, men har i de senere år blitt kritisert for å rett og slett ikke være bra. Det eneste positive (og faktisk kanskje kuleste i hele serien) er en scene der Superman slåss med seg selv for å bli kvitt den manipulererte

versjonen av sitt eget sinn.

På dette tidspunktet var verden blitt litt lei Superman, og Salkind og Lester bestemte seg for å forlate universet. Dette førte til at Christopher Reeves tok på seg ansvaret og fremskaffe en ny film. Han tok like godt frem skrivemaskinen og begynte å skrive et manus. Filmen var uhyre politisk og Superman ble fremstilt som ganske idealistisk, spesielt tydelig er dette når han kvitter seg med verdens atomvåpen og kaster de i rett i sola. Filmen ble ingen suksess, men få gikk hardt til angrep på filmen, og mange mente i alle fall at det var et godt forsøk, om ikke noe annet.

19 år senere prøvde Bryan Singer å gjenopplive historien med Brandon Routh som en ny versjon av Christopher Reeves sin Superman. Ifølge denne filmen skjedde historien i Superman III og IV tydeligvis ikke i det hele tatt; Superman dro ut i rommet, Lois Lane ble familiemor og Lex Luthor ble Kevin Spacey. Filmen var et rart og lite tiltalende prosjekt som al-

dri fant sitt publikum. Ingen viste om filmen var rettet mot barn, ungdom eller voksne, og resultatet var at ingen brydde seg. Filmen var også en indirekte årsak til at filmen X-Men: Last Stand ble en så latterlig affære, på bakgrunn av at Brett Ratner og Bryan Singer mer eller mindre byttet prosjekt med hverandre.

Nå derimot, 7 år etter fadeseen, er Stålmannen tilbake i form av Henry Cavills versjon. Filmen er skrevet av folkene bak den nye Batman-trilogien og regissert av det visuelle geniet Zack Snyder. Filmen er en helt ny versjon og har ingen forbindelser med noen tidligere utgivelser, og vinkelen de har valgt å bruke er også temmelig interessant: «Hvordan ville verden reagert hvis Superman hadde eksistert?». Basert på traileren vil dette bli en mye mer heseblesende affære enn Batman, med fallende bygninger og destruerte planeter, sinna aliens og faderlige fedre. Skal vi tro på ryktene, som tydeligvis kommer fra testpublikummet, så blir dette årets sensasjon.

1949 - DEN FØRSTE SPILLEFILMEN BASERT PÅ KRYPTONS SØNN, GEORGE REEVES ENDER OPP SOM FOLKEHELT ETTER DENNE ROLLEN

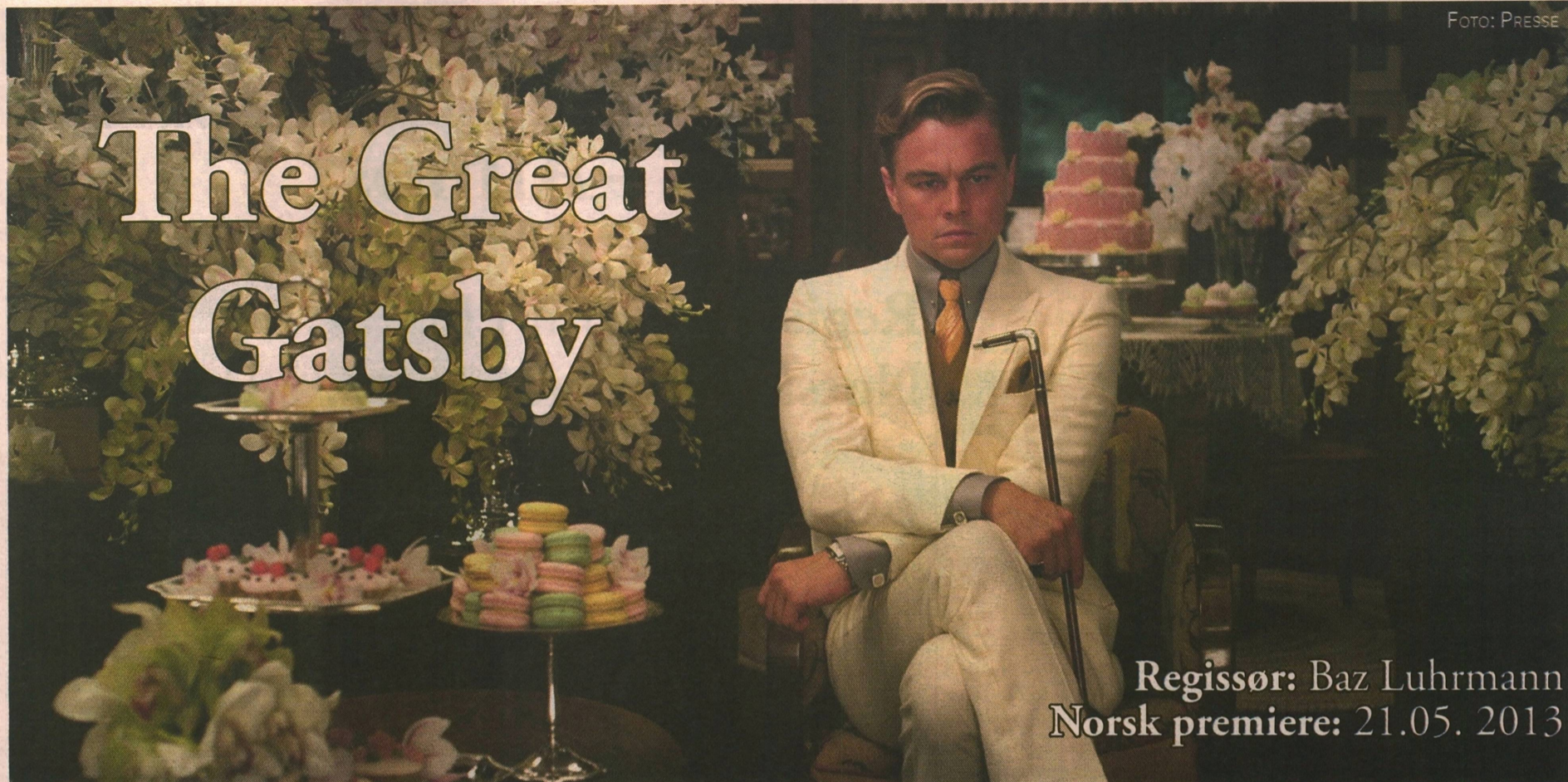

FOTO: PRESSE

Regissør: Baz Luhrmann
Norsk premiere: 21.05. 2013

Den nyeste adaptasjonen av *The Great Gatsby* kan bli misforstått som et mareritt, eller tolket som et mesterverk. Et periodestykke fra 1925 basert på F. Scott Fitzgeralds bok, som uten tvil er en litterær klassiker, blir nå tatt ned fra bokhylla av Baz Luhrmann i et forsøk på å blåse frisk pust i bokas elegante fortelling.

ALEXEI SMIRNOV
ARNOVOS1991@GMAIL.COM

Når den nyutdannede krigsveteranen Nick Carraway (Tobey Maguire) flytter inn i et lite hus ved utkanten av New York, legger han merke til at hans nærmeste nabo Jay Gatsby (Leonardo DiCaprio), er intet mindre en et mysterium. En gåtefull mann, som samtidig later til å være rikere en gud. Han har også en fasinasjon for å konstruere de største og vildeste festene, med de mektigste og rikeste gjestene byen noen gang har sett. Det ser derimot ut til at Gatsby selv ikke er interessert i å sosialisere med sine glamorøse gjester, foruten en spesiell, og Nick Carraways rolle opp i det hele blir plutselig større enn han forventet.

Plottet har mer enn nok å by på for å holde seeren interessert opp mot den mektige slutten, der taktet i filmen retter seg inn etter hendelsene og følelsene figurene går gjennom. Jo mer uberørt og likegyldig de er, jo mer hektisk og vill fremstår filmen. Selv om filmen er i lengste laget, hjelper den ensformige redegjørende fortellerstemmen som Nick Carraway byr på, om ikke alltid, til å skape en viss atmosfære. I tillegg til å bygge opp under den tematiske handlingen, som inneholder klas-seforskjeller, rasistiske undertoner og den amerikanske drømmens baksider. Filmen klarer derimot ikke å bestemme seg for hvem sitt

synspunkt den vil hedre. Er dette Nick Carraways versjon av hendelsene, eller er det Jay Gatsbys øyne vi ser ting fra? Svaret kommer an på hvilken av sidefigurene man skildrer, som gjør ting mer enn bare lit forvirrende.

Pompøs er et underdrevet uttrykk for den kinematografien som blir stilt frem i denne filmen; et spektakkel uten like. Baz Luhrmann har en gjennomgående lyst til å bringe gamle fortellinger og kulturer i fokus, for så å brake de sammen med nåtidens – slik han gjorde med *Romeo + Juliet* (1996). Man finner overdrevent mye bruk av CGI og dataanimerte bilder, som minner mer om en Zach Snyder joint fremfor en kjærlighetshistorie fra 1920-tallet. Musikken peker i samme retning med nåtidens rap og popsanger, samt en blanding av klassiske jazztoner.

Det var vanskelig å ikke bli andpusten med et kamera som aldri hviler. Særlig i begynnelsen virker sammensettingen av bilder veldig opphaket når tiden er inne for å presentere den øvre samfunnsklassen og de gloriose festene. Det er en sjanse for at du aldri før har sett så mange farger i ditt liv, og utsikten forblir et fantastisk resultat.

Det som er så fasinerende er at man kan unnskyldte mye av det

filmen gjør som en blanding mellom Gatsbys egen fantasi og fortellerstemmens hukommelse. Nick Carraway er her like fremmed som oss, ikke bare til New York i dette tidsrommet, men den stilfulle og teatraliske livsstilen de andre figurene har forkledd seg i. Førsteintrykket av Jay Gatsbys er litt for høytidelig og antiklimatisk, men DiCaprio går videre til å vise oss hvordan en av Hollywoods beste klarer å gå gjennom minst fire forskjellige personlighetstrekk i løpet av hans to timer lange ark. Fra en storslått, selvsikker og offisiell person, til en mannegutt som er like tom som hans eget palass. DiCaprio redder de delene av fil-

men som ikke helt fungerer.

Det er ikke til å unngå at mange av karakterene har en god kjemi og bidrar til humor, både åpenbar og subtil, som ofte slår an. En sjelden forandring fra kjærligheten og dramaet som *The Great Gatsby* bader i resten av tiden. Tobey Maguires fortellerstemme er hovedsakelig det som kjører seeren opp i gjennom veggen, og glemmer det faktum at film er et visuelt medium. Det er lite poeng i å peke ut dette med ord, noe publikum nettopp så på skjermen. I tillegg legger man også merke til et pletelement som bringes opp i store deler andre akt, men bli glemt før

filmens slutt.

De som har kjennskap til klassikeren fra 1925 tenker mest sannsynlig at dette er slaktning av materialet. Ironien og tragedien i filmen er åpenbar, ofte pekt ut på en hardhendt måte, men slår likevel godt an – 90 år etter ideene ble skrevet ned for første gang. Fantastiske skuespillerprestasjoner alene gjør denne filmen verdt pengene. En stor debatt har preget internettet over en film med et par problemer, men det anbefales likevel å oppleve *The Great Gatsby* på denne måten. Så kan man forme sine egne meninger rundt en sterk bit med underholdning.

FOTO: PRESSE

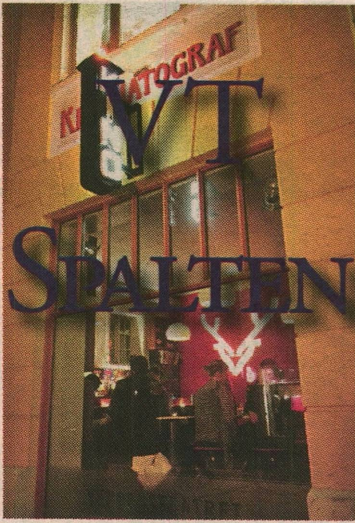

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

Juni i Verdensteatret

MÅNEDENS FILM

Månedens film gir deg muligheten til å se rykende ferske kvalitetsfilmer på Verdensteatret. I juni er menyen spennende og variert, både i nasjonaliteter og sjanger. De britiske øyer har for vane å levere sterke og medrivende oppvekstskildringer og vår første film ut denne måneden er intet unntak. Broken er spillefilmdebuten til den anerkjente teaterregissøren Rufus Norris, en nådeløs og rørende historie om overgangen fra barn til voksen. Filmen vant publikumsprisen under årets Kosmorama festival i Trondheim. En annen film som har etterlatt sterke inntrykk på flere festivaler verden rundt er den danske spenningsfilmen Kapingen, om lasteskipet som blir overtatt av somaliske pirater. Regissør Tobias Lindholm har laget en skremmende realistisk thriller full av bunnsolide rolletolkninger fra flere av Danmarks beste skuespillere. I De Beste Hjem ble vist under årets TIFF, og har også sanket priser fra andre anerkjente filmfestivaler, blant annet i Toronto og San Sebastián. En herlig mørk fransk komedie fra regissøren av Swimming Pool, som kan sammenlignes med det beste fra Woody Allen.

MÅNEDENS KLASSIKER: SYKKELTYVENE

Vi befinner vi oss i Roma. Arbeidsledigheten i det italienske etterkrigssamfunnet er høy. Mange lever i nød. Antonio er arbeidsløs, men får tilbud om jobb som plakatklistrer under forutsetning av at han har sykkel. Sykkelen er imidlertid pantsatt, og familien må bytte inn laken og lintøy for å få den tilbake. Glad og fornøyd begynner Antonio i sitt nye arbeid, men gleden blir kortvarig. Sykkelen blir stjålet mens han er i ferd med å henge opp plakater. Uten sykkel har ikke Antonio noen jobb, og dermed begynner jakten på tyven og den stjalne sykkelen. Antonio tar med seg sønnen Bruno og begynner å lete. Allerede i 1952 utropte filmtidsskriftet Sight & Sound Sykkeltvene til tidenes beste film, og den er fortsatt fast innslag på lister over kritikernes og regissørens favorittfilmer. Den ble også tildelt en egen æres-Oscar før det var opprettet egen kategori for fremmedspråklig film. Gå ikke glipp av en av filmhistoriens virkelig store klassikere.

NUFF

Det er klart for årets filmhappening for ungdom!

14. - 23. juni arrangeres NUFF, Nordisk Ungdoms Filmfestival for 11. gang. Å se kvalitetsfilmer av unge filmskapere er ikke hverdagskost, men de finnes og NUFF er stolte over å kunne presentere 44 av dem. Hva er det egentlig unge i Mexico tenker på? Eller på Filipinene? Opplev tsjekkisk animasjonsfilm, hvordan ungdom har gitt liv til historier fra personer som overlevde krigen for 70 år siden, pluss mye mer.

Sommeren kan ikke starte bedre! Kom å se noe du garantert ikke får sjansen til å se igjen.

Are We There Yet? —Almost.

Regissør: Justin Lin

Norsk premiere: 24.05. 2013

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

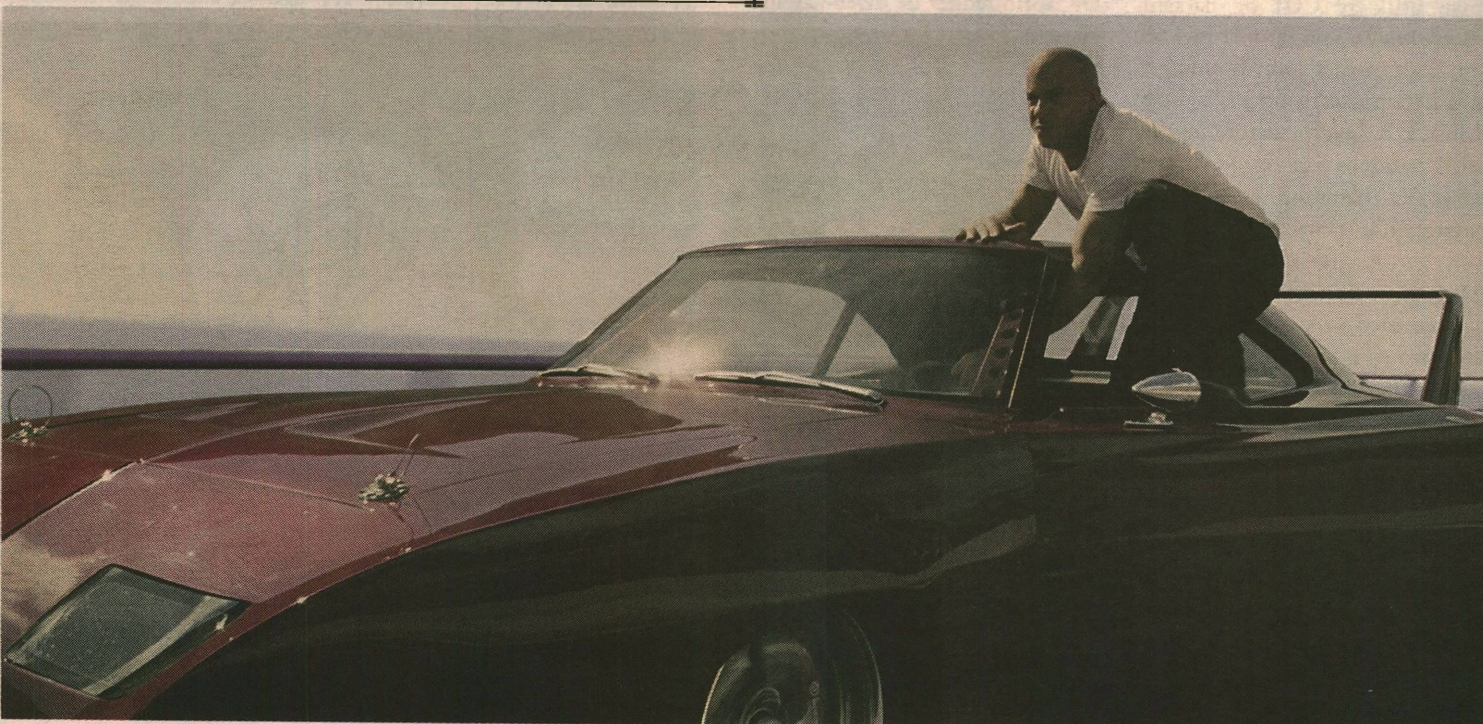
In the sixth installment of the boy-racer wet dream, we see Diesel and Co. take on ex-military criminals that specialize in vehicle-aided heists in order to win amnesty for all the crimes they committed in the previous five films (barring the 3rd for reasons obvious to those who've seen it). The film sees the entire cast reunite under the banner of "family" with Dwayne Johnson as their newest member. And to his credit, Lin does a decent job of juggling the in-

terweaving stories of such a large group of characters, though perhaps not as well as, say, Joss Whedon with The Avengers.

The plot is not exactly the most taxing on the brain of the casual viewer, but it nevertheless delivers some satisfying depth of story that carries on and ultimately concludes the mystery surrounding how Letty (Michelle Rodriguez) can still be alive, which was first raised as a hidden post-credit scene in

the last film. Perhaps the most pleasing aspect of Fast and Furious 6 is that it recognizes that it is just one of a franchise, and—unlike many other films that are themselves sequels—it ties all the other films together in one coherent story-arc. As a movie-goer who cringes in frustration when other films (I'm looking at you: Men in Black and Shanghai Noon to name but two) just drop characters from the original that you would love to see expanded in the sequel. Fast and Furious does no such thing.

All in all, a nice Friday evening action film, and it would have scored higher if it were not for one very annoying thing that director Lin felt needed to be fuel injected into his work: drama. Ugh. Now, I know this is really a question of personal taste here, but for films like the Fast and Furious franchise, the use of heavy, emotional drama does not add to the movie at all. Rather, for me, it can destroy the whole experience. However, this also concerns expectations to some extent, and now that you have been sufficiently warned, I hope that you have a much better time på kino.

A crater is potential

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Krater was an outcome of cooperation between Ingri Haraldsen and Petter Buhagen. It was shown at Kurant 17.05-19.05. The exhibition included a number of pencil drawings on paper, inkjet prints, coal on linen, and a fanzine. The most original piece was a big stack of papers with a hole filled with printer toner.

The artists have previously cooperated together and it was apparent that the collaboration was a successful one. Here one can see a beautiful and creative symbiosis of two creative souls. Their styles and individual works are complementary. The works fit each other perfectly like pieces of an intricate, artistic puzzle without copying each other. It was easy to notice two different personal styles, but without feeling a notch of dissonance.

The exhibition was satisfactory in all respects, especially in the use of the interesting space that Kurant has to offer. The idea of adding an open book on a black-and-white picture of a crater, and an audio piece completed the collection and gave it further depth. I especially liked the audio piece, which lasted a little over one

minute, which made me think of stones sliding down a rocky mountain (maybe even a crater). The sound was natural (as in created by a natural phenomenon) and felt supernatural at the same time, just like the pieces in the exhibition itself.

Harlesden's ink and pencil drawings on paper are very intricate. They are the type of drawings that one could see many times and still find an element one didn't notice before. One could call the artist's works a mixture of Romantic era paintings, like Caspar David Friedrich with the surrealist paintings of Zdzislaw Beksinski. "Isolated time at a stop", "Easy is the descent into Avernus", and "So you no longer care if there's another day" are more realistic pieces, which bring the Romantic era to mind. "Do I feel endless nights" is much more surrealist and at the same time, the strongest: it depicts a heart shape, within which, the ventricles mix with rocky cliffs and snowy slopes. Also visible is a mysterious passage with people guarding what could be a tree.

Buhagens works are much more abstract and play with light and shade. They are also

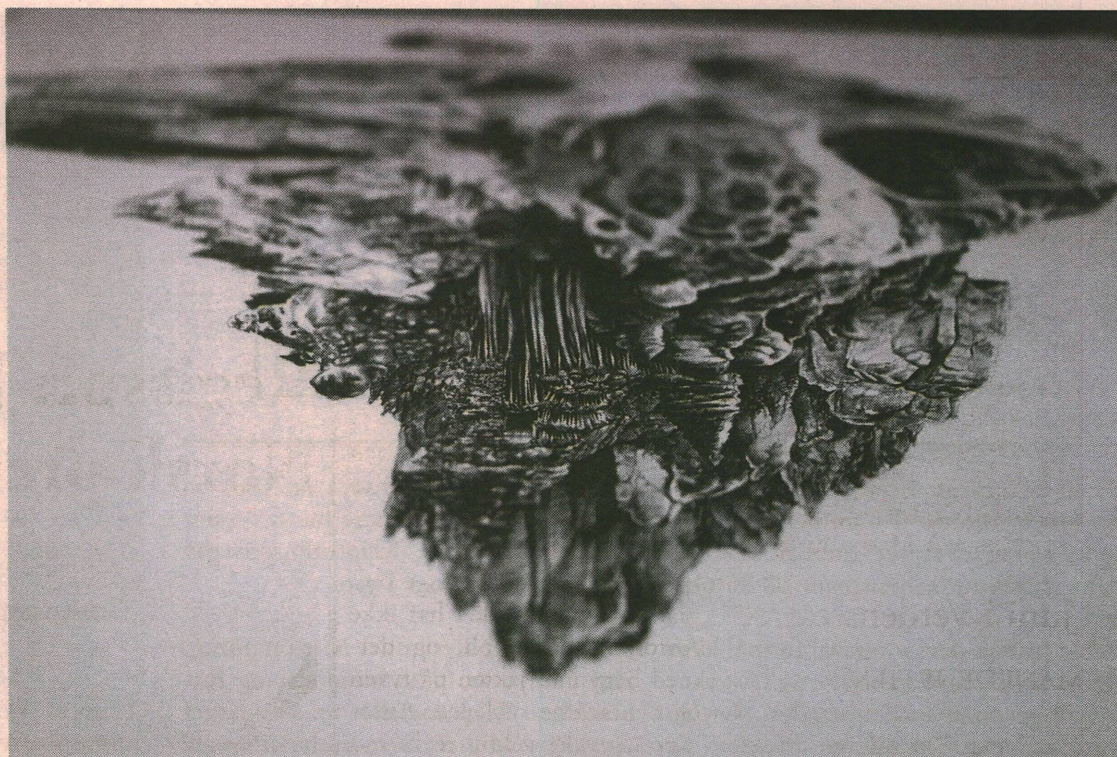

FOTO: TINA DERAKHSHAN

much more overpoweringly gloomy in mood than Haraldsen's works. A colleague of mine compared the page

from "A Biography" series to the music of Joy Division.

All in all, Krater did not disap-

point. I will surely follow the careers of the two artists, especially when they decide to cooperate again.

kunst på campus

Fra boken: «Kunst til stede», redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

God dag
("Moskus"),
1994, Larvkitt,
185 X 240 cm

Makoto Fujiwara

Makoto Fujiwara er utdannet skulptør fra Kyoto kunsthøgskole i Japan. I 1966 dro han til Paris med stipend, og siden den gang har han bodd og arbeidet i Europa, blant annet i Wien og Berlin. Fra 1987 til 2007 var han professor ved Fachhochschule Hannover i Tyskland.

Fujiwara har helt siden studietiden i Kyoto arbeidet med store utendørs steinskulpturer utført innenfor en abstrakt tradisjon. Han kom til Norge

for første gang i 1982. Siden har han arbeidet her i flere perioder, og i dag bor han for det meste i Tjølling. Det er først og fremst hans interesse for steinarten larvkitt som har trukket Fujiwara til Norge. I løpet av de siste 25 årene har han utført en rekke arbeider i larvkitt, både i Norge og i utlandet. Han har også vært en av drivkreftene bak det såkalte Symposium Norge, som har blitt arrangert ca. annethvert år fra 1985, og som finner sted ved bruddet Lundhs Labrador i Stålaker.

I løpet av noen sommerer samles en gruppe kunstnere for å utveksle erfaringer og arbeide sammen i bruddet. Siden starten har kunstnere og skulptører fra over tretti land deltatt på disse symposiene.

Ved UiT er Fujiwara representert med en steinskulptur som har fått tilnavnet Moskus. Skulpturen er lett synlig når man kommer kjørende langs Universitetsveien, og er vendt mot og "hilser" Tromsøs landemerke Tromsdalstind.

FOTO: CAMERON THOMPSON

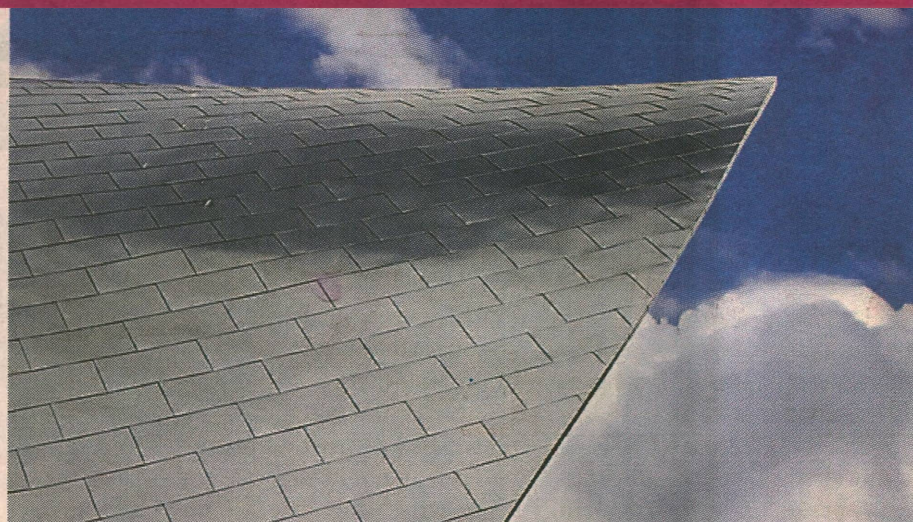
Kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE.LUND@GMAIL.COM

Ti²¹
Titan

47.867 u

TROMSØ BIBLIOTEK HAR ET TAK I TITAN! FOTO: MARIUS FISKUM / MARIUS@FISKUM.ORG

Titan er oppkalt etter greske gudfigurer og er grunnstoff nummer 22. Titan er kjent for sin styrke, dobbelt så sterkt som aluminium, men bare 60 % tynge.

Titan brukes derfor ofte til formål hvor det er behov for høy styrke og lav vekt i legeringer med andre metaller. Nyttige applikasjoner inkluderer flydeler og Sovjetunionen hadde ubåter med nessten fullstendig av Titan. Men selvsagt får man også kjøpt golfkøller, tennis-racket og sykkelrammer i titan for en god slump penger.

Den britiske pastoren William Gregor oppdaget grunnstoffet i 1791, da han

studerte en type sand som var svart og magnetisk. Fire år senere ble det gjenoppdaget av tyske Klaproth som gav grunnstoffet navnet Titan.

Det rene metallet finnes ikke i naturen, kun i form av ulike mineraler og forbindelser. Men metallet er sølv-farget og ikke veldig reaktivt under normale betingelser. Titandioksid er den forbindelsen som er mest vanlig i bruk i dag. Titandioksid er "perfekt hvitt" siden det reflekterer lys svært godt. Derfor tilsettes det i alt fra maling til mat (E 171). Solkrem inneholder også titandioksid fordi forbindelsen ikke bare reflekterer synlig lys, men også UV-lys.

Titan er ikke giftig for mennesker og immunforsvaret reagerer heller ikke på grunnstoffet. Derfor brukes titan til å lage implantater for hofte og knær. Tannimplantater kan også skrues på plass med titanskruer.

Tromsø bibliotek har et tak dekket av blant annet titan, det plasserer biblioteket i eksklusivt selskap med blant

annet Guggenheim Museum i Bilbao, Spania.

En fascinerende egenskap for enkelte titan-legeringer med nikkel er at de har "hukommelse" og kan finne tilbake til sin gamle form hvis de blir bøyd og deformert bare ved å bli varmet opp til en gitt temperatur.

ISU recipe

Fish and chips with tartare sauce

Ingredients

- 250 g plain flour
- 500 ml milk or water
- salt and freshly ground black pepper
- sunflower oil, for deep frying
- 900 g potatoes
- 4 x 150 g fillets of flat fish, such as plaice or lemon sole

1. Sift the flour into a large bowl and gradually whisk in the milk or water to give a smooth, thin batter. Season with salt and pepper.

2. Heat the oil in a deep-fat fryer to 140°C. Alternatively, pour the oil into a large saucepan to a depth of 2cm, and bring to the same temperature on the hob—checking with a sugar thermometer.

3. For the chips, peel the potatoes (or leave unpeeled) and cut into square-sided chips, each about 2cm thick. Wash and dry really well, and then place in the fryer or saucepan, a few handfuls at a time, and cook for 8–10 minutes or until soft but not browned.

4. Remove, drain well and set aside. The chips can be cooled and placed in the fridge at this point for up to 24 hours, until needed.

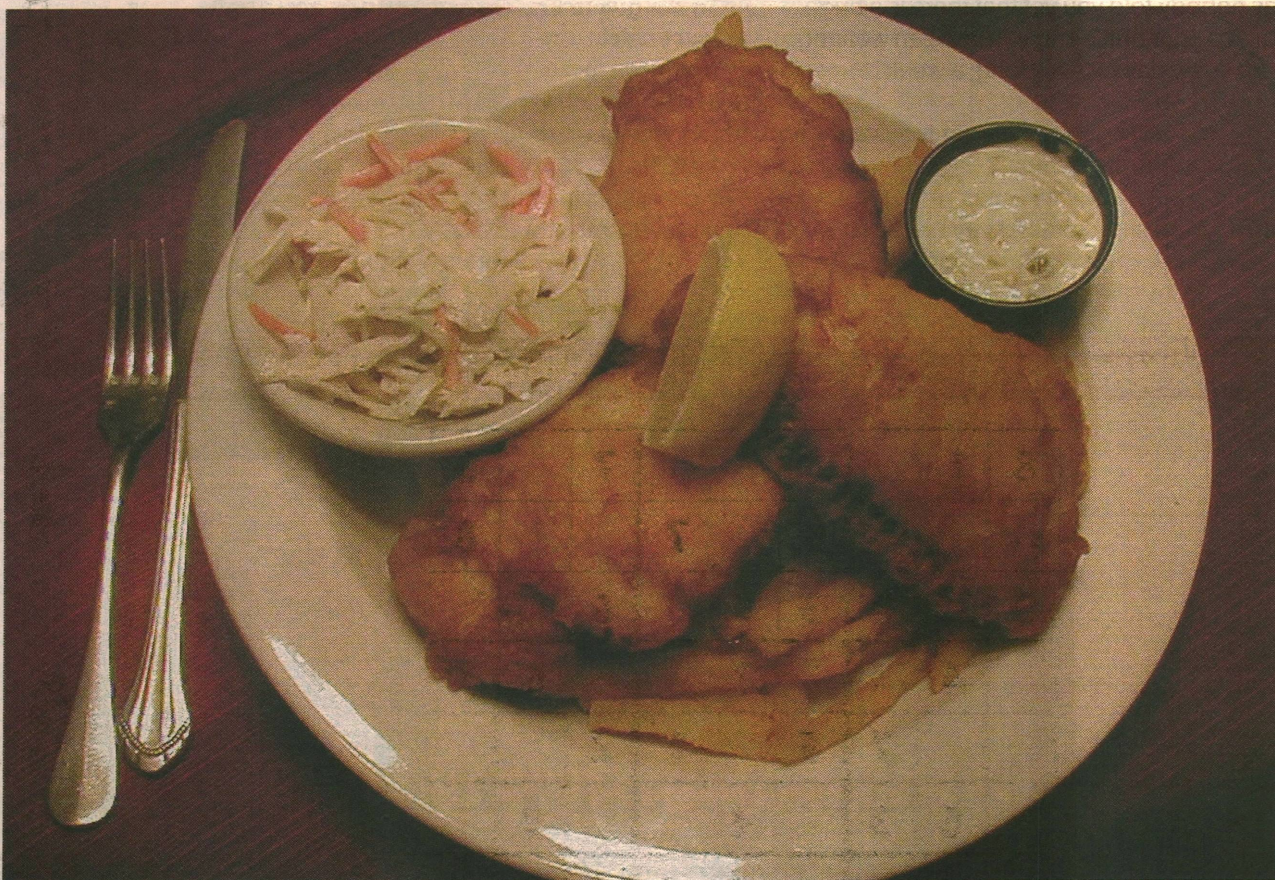
5. Increase the temperature

of the oil in the deep-fat fryer or saucepan to 180°C and remove the basket from the fryer. Dip a fillet of fish in the batter to coat evenly, and carefully lower in to the oil and fry for 3–4 minutes until crisp, golden and cooked through, turning halfway through cooking. Drain well on kitchen paper, and deep-fry the remaining pieces of fish in the same way. Keep the cooked fish warm in a preheated low oven.

6. To finish the chips, deep-fry them for 6–8 minutes, again working in batches, until crisp and golden. Drain again and season lightly with salt and pepper. Keep the cooked chips warm in the oven with the fish, but don't cover them or they will go soggy.

7. For the tartare sauce, spoon the mayonnaise into a bowl, and stir in the egg, capers, gherkins, chives or spring onions, parsley and mustard. Season with salt and pepper, and add a little lemon juice to the sauce if necessary.

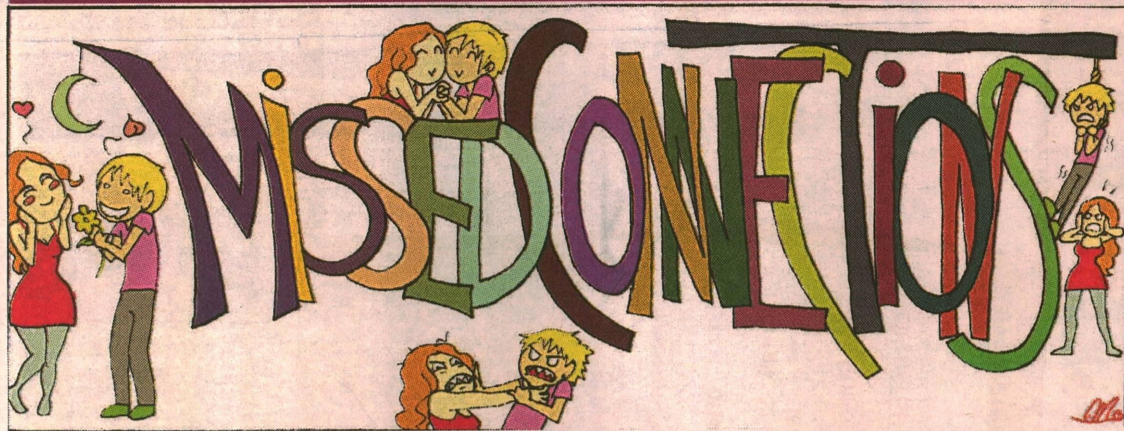
8. Place the crisp battered fish on warm plates, and sprinkle with sea salt and pepper. Serve with the golden chunky chips, vinegar and a small bowl of tartare sauce for sharing.

For the tartare sauce

- 125 ml mayonnaise
- 1 hard-boiled egg, cold and finely chopped
- 3 tsp capers, rinsed and chopped
- 25 g gherkins, chopped
- 2 tsp chopped chives or spring onions
- 2 tsp chopped flat-leaf parsley
- 1 tsp Dijon mustard
- salt and freshly ground black pepper
- 1 squeeze lemon juice

missed connections

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

To the guy with shiny blond hair, a beauty mark above his upper lip and a fantastic blue cap:

I've been following you everywhere for the last 2 weeks. Notice me. Notice me. Notice me.

To the girl living in my corridor:

I don't know what you do to your hair to make it seem so shiny, but for the record, it looks like you never wash it.

To my teacher in chemistry class:

I know you have a family but I can give you a newer, better one.

To the boy wearing checkered pants:

Has nobody told you yet that there is a huge stain on your butt? And you've been wearing them every day for, how long, a week?

To the girl sitting next to me in the library, writing a psychology paper:

Cool nail polish, where did you get it?

To my friend claiming he's the best person in the world and that all the others are stupid:

No you're not the best. I am.

To the guy sleeping in the reading room:

I know it is hard to stay awake while reading for your final exams, but please next time, don't drool on MY BOOKS!

To the couple in the cafeteria making out all the time:

I know you think your love is unique; I now you undoubtedly think you look good while holding hands. But all of us are discussing what institution deemed you fit to re-enter society in time for spring.

To the guy at Kraft in black shorts and a yellow t-shirt:

I know it must be hard to have everyone ignore all those hours you spent working out and lifting weights. But please, don't stare at other people working out in the hope that someone someday will give you a compliment.

SUDOKU

8	1					7		3
			6		7			8
9		2	3	1		6		
	4			7		5	6	
		7	9		1	2		
	6	3		4			9	
		4		9	2	1		6
6			5		4			
7		8					5	9

utroscope

Aries: 1. If you feel that things are going to change for the better this summer, then you are WRONG. „Lonely Day” from System of a Down will become your new anthem for everyday life and even if you've somehow managed to make friends by now, they will soon be gone.

Taurus: Don't get your hopes up. That person that has just looked at you is not interested. Wanna know why? Hey, mirror, where are you?

Gemini: Remember that cartoon “The Flintstones”? Your brain is somewhere in that age of development. Better spend the whole summer cramming whatever it is you're studying if you don't want to get expelled from University the first day back from the holidays.

Cancer: You know how everybody says ‘throw away clothes you haven't worn for at least one year.’ Keep them. Those XXL t-shirts will come in handy after you finish your binge on ice cream over the summer holidays.

Leo: Start keeping a diary. When everybody leaves because of your obsessive gossiping, it will be the only thing left that won't mind opening up to you.

Virgo: Buy a separate fridge only for orange juice. You're slowly becoming an alcoholic, so you'll need to supplement your body with lots of Vitamin C.

Libra: If you've never believed in God before, it's time to start now. If there's any chance your life will get even a bit better, it would be a miracle

Scorpio: Won the lottery? HURRAY! Now run to pick up your money! Just be careful, the stars tell me you'll fall down, break a leg then get hit by a car before burning your face and finally losing both your hands to a crazy guy with a chainsaw.

Sagittarius: Stop eating so much maple syrup! I know you love Canada- everybody does- but there are other ways of expressing it that don't actually make you look extremely obese.

Capricorn: Have you taken a look at your bank account recently? Maybe you should. The fact that money doesn't disappear from your wallet doesn't mean it doesn't disappear from your account. And YES, that dress you got is beautiful, but it won't come in handy when you become homeless for not paying your bills.

Aquarius: Everybody seems irritating and obnoxious? The whole world is pissing you off? Guess what, it's not them, it's YOU. Chill, dude. Drink some Sweet Melissa.

Pisces: Everything is like ‘LOL’ and you are like ‘YOLO’? Well, I'm like ‘get your sh*t together!’ If you think that the mistakes of your youth won't affect your adult life, you're very wrong. Of course, that's assuming that you even make it to adulthood with that YOLO philosophy of yours.

ILLUSTRASJONER: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

Journalister

Aaron Teshner
Alexandra Tenebrosos
Alexei Smirnov
Bjarte Aarmo Lund

Francesco Pogliano
Ida Bing
Juan Pablo
Kjetil Eng Aasen

Olga Koulikova
Sara Lupini
Tarjei Tvedten
Tosia Chomicz
Vladimir Mihajlovic

Korrektur

Alexandra Tenebrosos
Amie Fairs
Henrik Vikeby
Holly Abbandonato

Ida Bing
Joshua Hanger
Susanne Rolandsen
Thea Vinge

Fotografer

Alexandra Tenebrosos
Juan Pablo
Lionel Perabo
Maria Isabelle Mikelsen
Tina Derakhshan

the Utopia Calendar

Your source of information about
what happens in Tromsø.

Musikk Bukta NUFF
Driv Annet Kunst

tirsdag 04. juni
TirsdagsLounge, Driv, 20:00
INTERNASJONAL UKE

onsdag 05. juni
Filmtalk: Stina Garrdell, Verdens-
teatret, 19:00
Raga Rockers, Kulturhuset, 21:00
INTERNASJONAL UKE

fredag 14. juni
EG ER DET TILFELDIGE
SIN PLAN OG MEITEMAR-
KEN SI REISE, Tromsø
Kunstforening, 14:00

torsdag 13. juni
Forfatterstudiet: er jeg endeløs
nå, Hålogoland Teater, 19:00

torsdag 30. mai
InPulse, Kysten, 19:00
Principia Naturalis, Sivertsens Kafé,
21:00

fredag 31. mai
On The Rocks, Bastard, 22:00

torsdag 06. juni
Røst, Circa, 21:00
INTERNASJONAL UKE

søndag 16. juni
NUFF: Special Screening:
Hisham Zaman presents Before
Snowfall, Verdensteatret, 19:00

torsdag 20. juni
BUKTA: Kaizers Orchestra,
Heka Stålstrenga, Calexico,
Shining, Christer Wulff, Uncle
Acid & The Deadbeats, Blot,
The Mobsmen, Pistol & Bart,
Adientist, Monolith House, Ida
Jenshus, Atlanter
The Laundrettes & The Good
The Bad & The Zugly, Driv,
23:00

lørdag 01. juni

Storbandet 60+, Kulturhuset, 13:00
Såpebobleshow, Driv, 13:00
Hjerterå, Bastard, 22:00
Intimkonsert med Hans Martin Aust-
estad, Verdensteatret, 22:30
INTERNASJONAL UKE

fredag 07. juni
Climax Course, Driv, 22:00
INTERNASJONAL UKE

tirsdag 18. juni
BUKTA: Ulf Lundell, The Tallest Man on
Earth, Oslo Ess, Kadavar, Terry Lee Hale,
Red Headed Sluts & Honninbarne, Driv,
22:00

fredag 21. juni
NUFF: Opening, Verdensteatret,
18:00

lørdag 02. juni

Det Brenn, Gamle Brannstasjon,
12:00
Thai Kulturfestival, Kulturhuset,
20:00
INTERNASJONAL UKE

lørdag 22. juni

NUFF: Competition Program 1-5,
Verdensteatret, 12:00
NUFF: The Killing with Q&A,
Verdensteatret, 20:30

mandag 03. juni

Mandagsrock, Driv, 20:00
INTERNASJONAL UKE

søndag 09. juni
PIERRE STRÖM & EMELI JE-
REMIAS, Vertthuset Skarven,
20:00

søndag 23. juni

NUFF: Competition Pro-
gram 6-7, Verdensteatret,
14:00
NUFF: Special: Youth Ci-
nema - Palestine / Egypt,
Verdensteatret, 17:00
NUFF: Closing Ceremony
& Closing Film, Verdens-
teatret, 19:00

